

norsk filatelistisk tidsskrift

nft 1
JANUAR 1992

Kpl
1992

AV INNHOLDET: Resultatene av NFT's konkurranse: Førstepremie til Ragnvald Hansen, Oslo, s. 4 ● PHILA NIPPON '91: Gull til Geir Kaasa og Jørund Kalvehagen, s. 6 ● Den ukjente flyruten, s. 12 ● Anderssen-Dethloff-medaljen til fire kjente filatelister, s. 18 ● «Frimerker for alle» — en flott og noe annerledes regional utstilling, s. 20 ● Posthistoriske notiser, s. 27 ● Bergens Befæstninger — feltpost, s. 30 ● Dommere og jury-medlemmer — hva er det?, s. 34 ● Avdeling for portosendinger, s. 36 ● Frimerker — en skoleaktivitet på fremmarsj, s. 40 ● NYTT om nye frimerker, Vi sakser, Postkassen m.m. NUFT på fire midtsider. Tilsammen 48 sider.

☐ Den internasjonale utstillingen PHILA NIPPON i dagene 16. til 24. november 1991 var en stor opplevelse. Vi lar utstillingens logo, den blide postmannen, binde sammen inntrykk fra Japan og Tokyo. Se side 6.

Frimerker –
en av våre spesialiteter

• Emil Moestue as

GRAFISK INDUSTRI

Boks 9081 Vaterland
0134 Oslo 1

NUMMER 1
JANUAR 1992
51. ÅRGANG

norsk filatelistisk tidsskrift

ANSVARLIG REDAKTØR: ERLING SJONG

nft

Meddelelser fra forbundet

Dommere til NORDIA 92

Ved presentasjonen av dommere i juryen for NORDIA 92 i NFT nr. 9/91 er det dessverre falt ut et navn. Det islandske filatelistforbundet skal være representert med to dommere i denne juryen, og disse to er oppnevnt: Olafur Eliasson og Jon Adalsteinn Jonsson.

nft

Postkassen

Filatelistisk frankering

Svar til «Filatelistisk frankering» av Tom Jernquist i NFT nr. 9/91.

Hva som er filatelistisk frankering kan diskuteres, men brev frankert med vanlige daglig-merker er ikke frankering som er filatelistisk. Filatelistisk frankering er brev som er frankert med særmerker, dessuten slik at brevet hverken er over eller underfrankert. Et vanlig brev med en komplett ny serie-utgave – og som dermed er mye overfrankert – er ikke filatelistisk. Brev frankert med eldre særmerker utenfor kurseringstiden, men med dagens riktige tariff, er filatelistisk, spesielt hvis en ikke bryr seg om avstemplingens tidspunkt. Samler en riktig tidspunkt på sine merker, da er dette ikke riktig filatelistisk frankering, så mye avhenger også av ens egen smak og behag – og dette er jo det fine med vår hobby! Kan vanlige daglig-merker bli egnet som filatelistisk frankering? Ja, jeg tror det, i tidens fylde. Eksempel kan være følgende tenkt brev: Frankering med NK 64:2x, pluss 1x NK 914. Dette gir kr. 4,- til brev til utlandet. Jeg tror nok at mottakeren betrakter dette som filatelistisk frankering, selv om NK 64 i grunnen er en «daglig» posthornmerke, som det var i sin tid. Hvis motta-

keren ikke har NK 64 i sin samling, er jeg overbevist om at han blir glad, selv om avstemplingen viser dagens dato. Så selv om en ikke betrakter NK 814 idag som filatelistisk frankering, (det gjør ikke jeg,) så blir dette merket filatelistisk frankering for en samler i år 2010 eller sånn. En 100% helt riktig definisjon av «filatelistisk frankering» finnes rett og slett ikke, fordi mye avhenger av mottagerens synspunkter.

Robert Ligtvoet

Variantverdisetting i Norgeskatalogen

N. Bonsaksen etterlyser i NFT nr. 4/91 Norgeskatalogens «feeling» for å verdisette sjeldne varianter. Jeg er helt enig! Det er da helt «bak mål» å verdisette NK 44's variant i arkposisjon 25 til en pris som er 1,2 ganger høyere enn et normalmerke når sjeldenhetsgraden er 100 ganger større på varianten?

Jeg har også lyst til å følge opp med å peke på NK's manglende verdisetting av varianter i mange tilfeller. Jeg er klar over at det er plasskrevende, men det er da ganske enerverende å bare finne verdisetting av varianten på det en kan kalle «normalmerket» av enkelte utgaver?

To eksempler:

NK 42 I (5 øre) har to nyanser, grønn og grågrønn. Variantene er verdisatt for de vanligste, de grønne. Hva med 42 Ia? Hvordan skal man forholde seg til en variant her? Forskjellen er 1:10 stemplet mellom b og a. Variantene er verdisatt fire ganger høyere enn merker uten variant på 42 Ib, altså må variantene på 42 Ia verdisettes 40 ganger høyere. Eller hva?

Nordkapp I variantene er priset bare for 15+25 øre. Alle tre verdiene har disse variantene (jfr. trykkmetoden). Hva med de to andre? En variant på 30+25 øre har en sjeldenhetsgrad som er større enn NK 44's arkposisjon 25, faktisk. Hver av variantene ble solgt i et antall av 500! Her må det også være på sin plass med litt feeling for å relativere!

Dette var to eksempler. Det er jo så mange flere!

Hans Brubak

under
lupen

Redaktørens egen spalte

Hva kommer av nye frimerker etter Sovjet?

Fra årsskiftet opphørte Sovjetunionen å eksistere. Hva dette avstedkommer for frimerkesamlerne, er i skrivende stund ennå ikke klart. Vil alle de nye statene, som tidligere var Sovjet-republikker, komme til å utgi sine egne frimerker? Vil det kanskje komme egne frimerker for den sammen slutningen av stater som ble proklamert ved juletider, «Samveldet av Uavhengige Stater» (SUS)? Foreløbig er dette på det uvisse. Det som imidlertid synes helt klart er at det ikke blir flere frimerker fra Sovjetunionen...

— — —

Litauen demonstrerte sin selvstendighet ved å utgi egne frimerker allerede i 1990. Selv om det til å begynne med ikke forelå noen egentlig godkjenning av disse nye frimerkene derfra, er det nå klart at Litauen ikke lenger trenger å spørre Sovjet om lov til å utgi egne frimerker. Og siden vi skrev om disse merkene (NFT nr.5/91) er det utgitt enda flere, som vi ihvertfall må formode er fullt godkjente som frankeringsmiddel.

Estland og Lettland er siden kommet til med egne frimerker. Og hva mer er: Frimerkene fra det tre baltiske statene synes – ihvertfall foreløbig – å være særlig ettertraktete.

— — —

Hva så med de andre landene/statene som tidligere inngikk i Sovjetunionen? Foreløbig har vi ikke sett noe om hvordan man der kommer til å forholde seg med hensyn til frimerke-utgivelser. Så snart det foreligger noe nytt om dette, vil vi naturligvis komme tilbake til dette i NFT.

De første frimerkene fra Estland på 51 år ble utgitt den 1. oktober ifjor. Her har vi igjen fått det estniske statsvåpen med

de tre leopardene (etter hva som opplyses fra Tallin, selv om vi synes det ligner mest på tre løver...) – og vi har fått det estniske flagget. Verdiene 0,90, 1,50 og 2,50 er firesidig tagget, mens verdiene 1,00 og 2,00 er tosidig tagget. Merkene oppgis å være trykket i Leipzig og Sverige.

Felles for de nye frimerkene fra de baltiske landene, er at de nok har påtrykt «tall», men mangler myntenheten. Inntil videre bruker man Kopek og Rubel som uoffisiell myntenhet, men man vil selv velge egne myntenheter senere, blir det opplyst.

Så vi har altså forlengst fått tre «nye» frimerkeland som følge av oppløsningen av Sovjet. Idet dette skrives innløper det også melding om at borgerkrigen i Jugoslavia har ført til utgivelse av frimerker fra et nytt «land», nemlig Kroatia.

Hvilket land blir så det neste?

E.S.

SAFE

Ny idé
Ny funksjon
Ny design

EURO-SYSTEM

det universale innstikkssystem med
Clip-klemmstriper. 11 forskjellige
bladinndelinger

Priser: Ringperm kr. 110,-. Ark pr. 10 stk. kr. 65,-

Føres av ledende frimerke/mynthandlere over hele landet.
For gratis brosjyre, kontakt importøren:
Sørlandets Frimerke- og Myntsenter
Boks 768
4601 Kristiansand

Resultatene av NFT's konkurranse 1991:

Førstepremien gikk til Ragnvald Hansen, Oslo

NFT's premiekonkurranse for 1991 er avgjort, og vi kan her og nå gratulere vinneren Ragnvald Hansen, Grønsundveien 4, 0198 Oslo 1. Førstepremien, et flott eksemplar av NK nr. 44, 12 øre mattgrønn, stemplet i Kristiania i 1884, er overrakt Hansen av forbundsstyremedlem Ivar Sundsbø.

De store og små premievinnerne ellers vil i tur og orden få sine premier tilsendt i posten.

Dessverre var deltagelsen i konkurransen denne gang forholdsvis mager. Det skyldes - ifølge flere av innsenderne - utvilsomt at enkelte av spørsmålene denne gang faktisk var for vanskelige. Flere av innsenderne hevder at *de fleste* spørsmålene noenlunde lett lot seg besvare, men at *noen få* var så vanskelige at man måtte lete med lys og lykte i allverdens litteratur for å finne frem til et svar. Noen sier sogar at svarene overhodet ikke lot seg finne noe sted...(!)

Det var faktisk bare fem innsendere som hadde alle svarene riktige. Typisk nok var to av de tidligere vinnerne av NFT's konkurranse, Kjell Erik Pettersson i Skjelstadmark, Hegra (vant i 1989), og Villy Verstad, Furu-

lia 2, 4060 Kleppe (vant i 1986) blant dem som hadde alt rett...

At det oppsto en feil i spørsmålsrunde nr. 1 under presentasjonen i NFT, hadde tydelig ikke hatt noen innflytelse på resultatet. Selv om vi så bort fra dette spørsmålet, var det fortsatt de fem «opprinnelige» svar-løserne som hadde alt rett. Også dette spørsmålet var - naturligvis - riktig besvart av dem... Den oppstått feilen ble forøvrig rettet opp i god tid før fristens utløp.

Det var et par av spørsmålene det gjennomgående ble svart feil på. Først og fremst gjaldt dette spørsmål nr. 3 i første konkurranseomgang, hvor det ble spurt om «På hvilken rute D/S Namsen gikk våren 1876». Riktig svar her er «Varangerfjorden», mens svært mange hadde valgt svaralternativet «Trondheim - Namsos». Også spørsmål nr. 8 i denne runden hadde mange gale svar. Det ble her spurt om «I hvilket nordisk land det IKKE ble brukt det som kalles stjernestempel». Riktig svar her er «Island», mens flere hadde svart «Sverige». I 2. konkurranseomgang var det særlig spørsmål nr. 8 som hadde stor feilprosent i svarene. Det ble her spurt om de svenske «ångbåtar» og hvilket stempelnummer derfra man kan risikere å finne

på norske merker. Riktig svar her er «Ångbåts PXP 166». Mange hadde her svart «Ångbåts PXP 44».

...

Selv om det ble antydnet at vi ville dele ut fem premier og 20 «trøstepremier» for denne konkurransen, har vi valgt å dele ut tilsammen bare ti premier denne gang. Det ble trukket lodd om de fem hovedpremiene mellom de fem som hadde alle svar riktige, og her gikk altså Ragnvald Hansen av med seieren. De følgende fem «trøstepremiene» ble trukket først ut blant dem som hadde én feil, dernest blant dem som hadde to feil. Disse får hver en NORWEX-blokk II (NK 865-868). Alle de andre deltagerne hadde tre feil eller mer, og vi syntes det ble vel mye å premiere nok 15 deltagere når de ikke hadde kommet frem til flere riktige svar. Så vanskelige var spørsmålene dog ikke!

...

Vi vet i skrivende stund ennå ikke sikkert om det også i 1992 blir en tilsvarende premiekonkurranse i NFT. Men vi håper det - og vi har allerede bedt oppgaveforfatteren de siste årene, Ivar Sundsbø, om å forberede seg på å lage nok en konkurranse. Han har lovet å ikke lage altfor vanskelige spørsmål denne gang!

Vinnerne i NFT's konkurranse 1991 ble:

1. Ragnvald Hansen, Grønsundveien 4, 0198 Oslo 1
2. Roger Verstad, Furulia 2, 4060 Kleppe
3. Kjell Erik Pettersson, Skjelstadmark, 7520 Hegra
4. Svein Ravndal, Kroken 4a 4300 Sandnes
5. Villy Verstad, Furulia 2, 4060 Kleppe
6. Bjørn Marstrøm, Langgt. 10, 3080 Holmestrand
7. Oddvar Uddu, Box 4326, 7002 Trondheim

8. Jan T. Moholt, N. Haga-vei 15 b, 3250 Larvik
9. Knut Birger Olsen, Tollamovegen 14, Borgestad, 3900 Porsgrunn
10. Yngve Thorsen, Bødtkergt. 4, 9950 Vardø

- Flyvepost KR-SAND -
KR-A 19-21 juni 1920.
7. 1.1.1919
 8. Island
 9. Danmark
 10. C 30

Løsningene på konkurransen:

KONKURRANSE nr. 1:

1. 1907
2. Børtnes
3. Varangerfjorden
4. NK 51
5. Halvark
6. Befordret pr. Nationens

KONKURRANSE nr. 2:

1. Tasmania
2. 1924
3. Italia
4. AFA 17 (3 skill.)
5. Gratis
6. 40
7. Graz
8. Ångbåts PXP 166
9. En krone
10. 1976

nft

Postkassen

Tub-Frim og frimerkene

En både ser og hører at Tub-Frim har trøbel med å skaffe nok frimerker til sin aktivitet. Men som filatelist syns en ikke *det* er rart. En mottar ca. fem brev daglig i gjennomsnitt. Av disse er ett brev med frimerker. Er jeg heldig, så får jeg to. De fleste brevene i dag kommer med maskinstempel eller en stor C. Men en skjønner at storforsendelser vil en sende på billigste måte. Det er også firmaer som låner ut stempel-maskiner til andre organisasjoner, som en goodwill. Det er lettere enn å klistre frimerker

Men nå er det blitt samleinteresser på maskinstempler også, særlig med reklame fra firmaet.

Postverket har også satt opp egne frimerkeautomater, der en kunde kan legge på penger, og få ut den porto en skal bruke på forsendelsen. Så vi filatelister som samler på brukte frimerker, har også problemer, så nå må en sende brev til seg selv. Ergo, kjøper en frimerket, klistrer det på en konvolutt, får det stempla og tar det med hjem og vasker det av og setter det inn i egen samling, – og Postverket har nesten ren netto på frimerket. Ellers blir det for det meste bare kjøpt postfriske merker til samlingene nå, – med stor netto til Postverket. Så hvis ikke Postverket hadde hatt oss filatelister, så kunne de nesten sette ned produksjonen av frimerker med

60–70%, og porto en gått opp. Og nå har filatelist-interessene begynt å ta seg opp, og det betyr at flere og flere tar vare på de få frimerkene som blir brukt.

Hilsen en Filatelist.

Posthorn – kroneverdier

I NFT nr. 9/91 er det på side 330 tatt inn en artikkel om nye norske Posthorn-merker. I artikkelens 2. avsnitt er det nevnt at merkene trykkes i kombinasjon ståltrykk/offset. Dette er dessverre feil. Disse merkene (og de senere kommende 1, 2, 3, 4 og 5 kroner) er trykket i tofarget ståltrykk, altså intet offsettrykk.

Vi vet ikke hvor denne misforståelsen er oppstått, men vi har sett den også i informasjonsmaterieell fra postverket.

Med vennlig hilsen

Peter Ravnsborg-Gjertsen

Teknisk sjef

Norges Bank's Seddeltrykkeri

Det er helt riktig som Ravnsborg-Gjertsen anfører, at opplysningen om at merkene trykkes i kombinasjonen ståltrykk/offset, er gitt i informasjonen fra Postverket. Det er da også derfra vi har hentet det som sto på trykk i NFT nr. 9/91. Vi kan ikke gjøre annet enn å beklage.

E.S.

World Stamp Exhibition PHILA NIPPON '91 i Tokyo:

GULL til Geir Kaasa og Jørund Kalvehagen

Verdensutstillingen PHILA NIPPON '91 fant sted i dagene 16. – 24. november 1991 i det gigantiske Tokyo Harumi International Trade Center, men bare to av de mange hallene var i bruk. Utstillingen ble arrangert i forbindelse med at det var 120 år siden de første japanske frimerkene så dagens lys – og fordi også det «moderne» postsystemet da ble innført i Japan.

Det er ti år siden det ble arrangert en internasjonal frimerkeutstilling i Tokyo. Japanerne har siden den gang lært adskillig om hvordan slike utstillinger bør organiseres, og 91-utstillingen i Tokyo må uten tvil kunne karakteriseres som vellykket på de fleste områder.

Man hadde imidlertid ikke klart å organisere en skikkelig pressetjeneste, til tross for at det jo kom adskillige pressefolk fra fjern og nær. En mann som satt bak et skilt som det sto «Presse» på,

visste ingenting om hva som hadde foregått i dagene forut for undertegnede ankomst – og han visste heller ikke hva som skulle skje i de nærmeste dagene. Det får så være, – journalister er som regel i stand til å finne frem til det meste selv...

Vel organisert

Ellers var det meste vel organisert, helt fra åpningen (har vi fått høre) og til den gigantiske palmarès-banketten i Miyako Hotel Tokyo, hvor ingen ringere enn prins

□ Et glimt fra en av utstillingshallene, hvor publikum ivrig studerte de mange topp-samlingene.

□ Den japanske prinsen Hanako Hitachi, bror av den japanske keiseren, og hans prinsesse (t.h.) deltok i palmarés-banketten. Det er formannen i organisasjonskomiteen, Kiyoshi Mizuno, som står på talerstolen og deler ut de gjeveste prisene.

Hanako Hitachi (bror av den japanske keiseren), samt hans prinsesse, både gledet forsamlingen med sitt nærvær og hvor prinsen holdt en fin tale med uttrykt takk til de som hadde stått bak utstillingen og de mange nære og fjerne utstillerne. Men så var han da også ærespresident for PHILANIPPON '91...

Ingen av de norske deltagerne oppnådde stor gullmedalje. Det fikk imidlertid vår venn Knud Mohr fra Danmark, for sin fine samling «Denmark and the Duches».

De store Grand Prix'ene gikk til Tsuneo Murakawa, Japan (Grand Prix National), til Luis Alemany Indarte, Spania (Grand Prix International) og til Angelo Lima, Brazil (Grand Prix d'Honneur).

Ble det så ingen gjeve medaljer til de norske deltagerne? Joda, det ble gullmedalje både til Jorund Kalvehagen og Geir Kaasa. Gratulerer!

Fullstendig resultatliste for de norske deltagerne følger senere i artikkelen.

Heksegryte

Tokyo var, som vanlig, litt av en heksegryte, med et yrrende folkeliv både om dagen og kvelden – og med et vell av lysreklamer i by-senteret Ginza hele natten igjennom. Man skulle ikke langt ut i en sidegate før man fant det tradisjonelle japanske virvar av elektriske ledninger og koblinger på kryss og tvers

hengende over gatene og på husveggene. Hjemme i Norge ville elektrisitetsilsyn og NEMKO, og hva det nå heter, ha fnyst indignert og nektet det i bruk. (Her må det i parentes bemerkt være gode penger å tjene for et velrenommert elektrikerfirma...) Det virket som om hele det elektriske opplegget hadde vært utsatt for et jord-

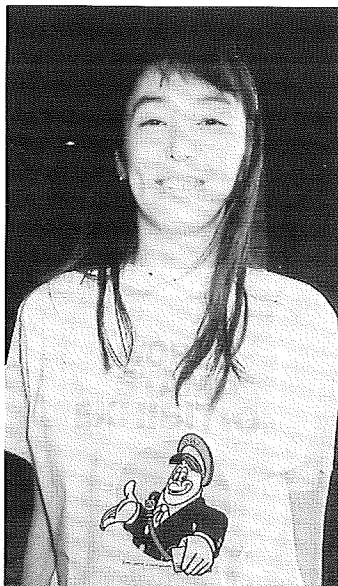

□ Handlere og filatelitjenester i hopetall satte farve på PHILANIPPON. En av de mest farverike var standen til Polynesie Francaise med polynesiske kvinner i hjemlandets drakter bak disken.

skjelv. Og det har det muligens, — vi hadde ikke vært i Tokyo mer enn noen få timer før hotellet vi bodde på skaket og rystet i sine sammenføyninger nettopp av et jordskjelv. Selv følte vi oss ikke riktig veltilpass, men japanerne som satt rundt om ytret bare et lite grynt og fot-satte samtalen som om ingenting hadde hendt. Men så er de vel blitt vant til slike rystelser etterhvert. At lærde folk andre steder fra har spådd at millionbyen Tokyo før eller siden, kanskje helst før, vil bli utsatt for så kraftige jordskjelv at San Francisco-ødeleggelsene bare vil være barnemat i sammenligning, synes ikke å affisere den travle dresskledde japaner til daglig. Riktignok har man i det store Tokyo Tower, som ligner mistenkelig på Eiffel-tårnet i Paris og som angivelig skal være enda et par meter høyere enn den franske utgaven, installert en kraftig jordskjelv-detektor som skal finne ut når det kraftige skjelvet melder sin ankomst. Ikke skjønner imidlertid vi hvilken hjelp det vil være i det...

Trafikk-mylder

Å ta seg frem i Tokyo uten å benytte seg av det vel utbygde drosjenettet, anser vi som noe nær håpløst — selv om byen også har en undergrunns- og overgrunns-bane. Men så var det dette med de japanske skriftegnene da... Nei, drosjene er bra de. Med sjåfører iført hvite hansker og med en uhyggelig sans for millimeter-klaring når de kaster seg inn i smale gater som vi selv ikke ville ha turd å kjøre igjennom i det hele tatt. Og fort går det, mens man selv sitter på seter med kritthvite trekk og får dører åpnet for seg via et sinnrikt system som styres fra fører-

□ Arrangørene hadde mobilisert en rekke unge kvinnelige medhjelpere som hjalp utenlandske besøkende til rette. Dessverre kunne ikke alle de unge japanske jentene stort annet enn japansk. Ikke så med Omino Mayumi, som snakket brukbart engelsk.

setet. Joda, japanske sjåfører ynder å åpne og lukke dører for passasjerene, men ikke for noe i verden løfter de baken opp fra setet. Her skal det gjøres med mekanikk og/eller elektronikk, som det jo sømmer seg i automatikkens hjemland. Og er du heldig klarer du også å få kvittering for betalt drosje-tur...

«Fi» og norsk «Ø»

Men tilbake til utstillingen: Norske bokstaver faller naturlig nok japanerne noe vanskelige. I utstillingskatalogen finner vi f.eks. boken «Frimerker er gøy» og navnet til Ivar Sundsbø skrevet på en underlig måte. Ø'en er vanskelig, vi innrømmer det. Her har man istedet benyttet seg av den greske bokstaven «Fi», så Sundsbø figurerer nærmest som «Sundsbf» eller noe i den stil...

Ved banketten ble vi sittende ved siden av en hyggelig japansk dame i satt alder. Hun snakket riktig bra engelsk, hvilket ikke alltid var tilfelle ellers blant japanerne. Hun fortalte at hennes mann var med i organisasjonskomiteen for utstillingen. Han satt et annet sted i lokalet. Hvorfor hun ikke satt ved siden av sin mann? — Nei, her i Japan får ikke vi kvinner sitte sammen med våre menn ved slike festlige anledninger. Min mann sitter sammen med de andre mennene i organisasjonskomiteen ved et annet bord, kunne hun fortelle.

Hun kunne også fortelle at jordskjelvet, som hadde vært noen dager før, faktisk var såpass sterkt at det ble registrert til 4,9 på Richters skala. På spørsmål om man ikke ble engstelig når slike jordskjelv inntraff, kunne hun fortelle at det ikke er alle jordskjelv som er like farlige. — Når jeg merker et jordskjelv, kjenner jeg øyeblikkelig etter om det er et horisontalt eller et vertikalt skjelv. Dersom rystelsene går horisontalt, slapper jeg bare av. Husene i Japan er bygget for å tåle slike. Men dersom rystelsene er vertikale, ja da gjelder det snarest å finne seg et noenlunde sikkert sted, sa hun...

Svensk mottagelse

Det norske postverket var der. Naturligvis. Også det svenske og det finske. Danskene glimret derimot med sitt fravær. Vi så heller ingenting til Island og Grønland. Svenskene slo på stortromma. De holdt stor mottagelse den 20. november i anledning utgivelsen av de nye frimerkene denne dagen, Nobel-merker, julefrimerker og det nye merket med kong Gustaf. Et par hundre men-

nesker var invitert, både til bespisning og litt av hvert ellers. Og der var Morten Berner, sjefen for den norske filatelistjenesten. Han hadde imidlertid ikke tenkt å gjøre på langt nær så mye ut av utgivelsen av nye norske merker to dager senere. Svenskene delte forøvrig ut sine nye frimerker med raus hånd, – faktisk tre timer før de ville foreligge til salg i Sverige. Dette som følge av tidsforskjellen mellom Skandinavia og Japan. George Lindberg, ex-vicepresident i FIP og ex førbundsordførere i Sverige og ex mye annet ellers, var også der. – Fin utstilling, sa han. – Bra eksponater og fint arrangement. Paul Jensen var der også, ex-president i det norske forbundet, nå jury-medlem. Paul Jensen ble forøvrig valgt som en av de to visepresidentene i juryen, – litt av en ære får man si. Gunnar Dahlvig fra Sveriges Filatelist Förbund og Knud Mohr fra Danmarks Filatelist Forbund var der også. De var begge jury-deltagere. Inggolf Kapelrud var ikke kommet ennå. Han skulle komme dagen etter og være med på FIP-kongressen. Mens altså Norge var representert på mottagelsen ved NFT's utsendte.

Saudi Arabia ga bort frimerker

Sverige presenterte altså sine frimerker på den nevnte måte. Saudi Arabia derimot, hadde ikke engang stand på utstillingen. Postens representanter derfra satt derimot ved et bord like innenfor inngangen til utstillingen, hvor de beredvillig delte ut frimerker fra sitt land – gratis! – Det koster aldeles for mye å ha egen stand på utstillingen, sa en av saudi-araberne til NFT's utsendte. – Vi kan

like godt sitte her, gratis, og dele ut frimerkene våre, gratis. Det koster mindre! Og hensikten er jo i begge tilfelle å gjøre folk interessert i frimerkene fra de respektive landene. Har først folk blitt oppmerksom på frimerkene fra Saudi Arabia, får vi dem kanskje som kunder senere. Og da har vi oppnådd det vi ønsket...

Fra Norge altså Morten Berner. Dessuten et par nette japanske damer på den norske standen, som solgte norske frimerker, fra et land de knapt kjenner. – Vi har nylig inngått avtale med en japansk agent, og det er han som sørger for å betjene standen vår, sa Berner. – Om vi har solgt noe her? Vel, det kunne ha vært bedre. Men vi skal ikke klage...

Resultatliste for norske deltagere:

GULLMEDALJE

Jørund Kalvehagen: «Norge 1855-1863».

Geir Kaasa: «The local post delivery service of Denmark – the Copenhagen Fodpost incl. – in the 19th Century».

STOR

VERMEIL-MEDALJE

Egil H. Thomassen: «Air Mails of Norway».

VERMEIL-MEDALJE

Kr. Wilhelmsen: «Japan 1871-1907» (med juryens lykkønskninger).

Norsk Filatelistforbund: «Håndboken, Chr. H. Knudsens produksjon. Antikvaut-gavene 1895-1898».

Ivar Sundsbø: Boken «Norske brev før 1855».

Oslo Filatelistklubb: Norges-katalogen 1991.

STOR SØLVMEDALJE

Line Thomassen: «In the World of Butterflies» (junior 14-15 år).

Ståle Fjellstad: «Soccer – World's most common Sport» (junior 16-17 år).

Terje Heskestad: «Norge 1855-1893» (junior 18-19 år).

Dag Røhjell: «Australia» (junior 18-19 år).

Guri Anne Hansen: «Birds in Norway» (junior 18-19 år).

Bunæs/Langangen, Norsk Filatelistforbund: «Håndbok over norske 4-rings nummerstempler».

SØLVMEDALJE

Erling Johan Aune: «The

□ Representantene for posten i Saudi Arabia syntes stand-leien var for høy under PHILA NIPPON. Istedet hadde de ordnet seg litt mer provisorisk like ved inngangen til utstillingen, hvor de delte ut sitt lands frimerker gratis!

Lion I and Lion II Editions 1922-34» (junior 18-19 år).
Ståle Schumacher: «The World of Beetles» (junior 18-19 år).

SØLVBRONSE-MEDALJE

Alf Henning Bekkevik: «Norway from 1950» (junior 18-19 år).

Norsk Filatelistforbund: Boken «Frimerker er gøy».

Norsk Filatelistforbund:
Norsk Filatelistisk Tidsskrift.

BRONSEMEDALJE

Geir Aslaugberg: «Walt Disney, his enjoyable Figures and animated Cartoons» (junior 20-21 år).

□ Det svenske postverket slo på stortromma og inviterte et par hundre mennesker til en mottagelse og presentasjon av de nye frimerkene som ble utgitt samme dag.

nft

Vi sakser

Sitt livs kupp

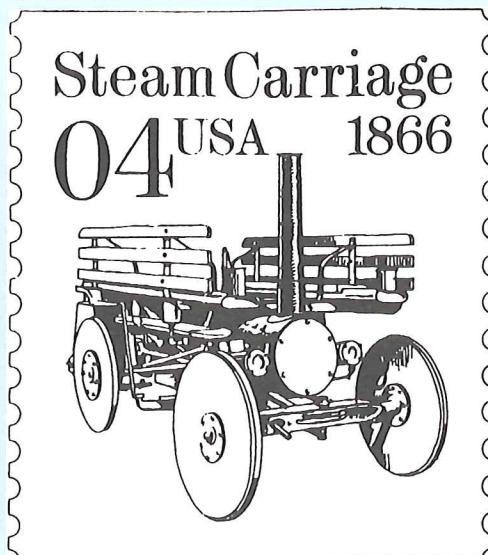
USA utga ifjor et frimerke med et dampdrevet kjøretøy som motiv, i en serie som var viet transport. Merket ble utgitt i ruller, slik at merkene ble tosidig perforerte. Ikke noe uvanlig så langt...

Men så kommer det: En mann ved navn Curt Taylor i Texas samlet rullemerker med platenumre. På postkontoret i Amarillo var postekspeditøren som skulle betjene filatelistene, som følge av personalmangel, opptatt et annet sted. Det ble Taylors hell i dobbelt forstand. Han gikk til en av de andre lukene og ba om en femstripe av det nye merket, med platenummer på baksiden. Ekspeditøren her protesterte. Taylor kunne bare få kjøpe en hel rull. Han hadde imidlertid ikke penger nok med til det, så han måtte hjem etter forsterkninger, ikke lite forbannet.

Vel tilbake i postkontoret mobiliserte han postmesteren selv, og ekspeditøren fikk fra ham beskjed om å etterkomme kundens ønske. Da hun fant frem rullen, oppdaget Taylor at merkene ikke var perforerte i det hele tatt. Raskt insisterte han på å få kjøpe hele rullen og nærmest flådde den ut av hendene på henne før hun oppdaget hva som var galt, betalte og for ut døren.

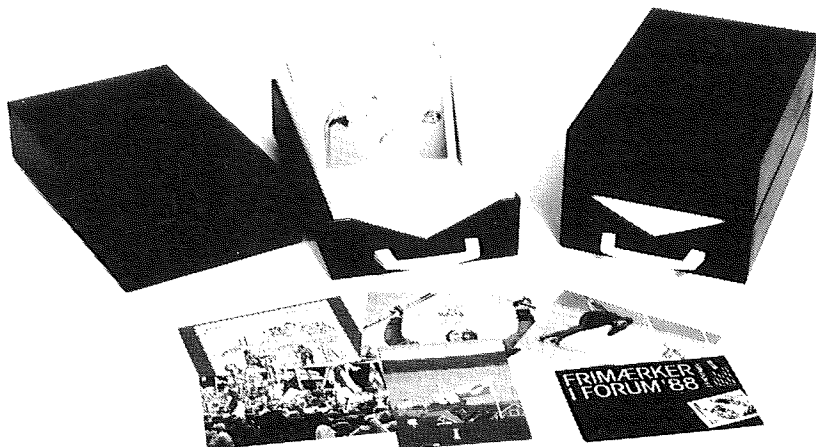
Det gjenstår å fortelle at episoden fant sted den 25. januar ifjor - samme dag som førstedagssalget åpnet i Tucson under stor festivitas... og faktisk skulle de nye merkene, etter det amerikanske postvesenets regler, ikke selges fra de ordinære postkontorene før to dager senere!

(Ib Eichner-Larsen i Berlingske Tidende)

□ Det omtalte merket, her perforert på to sider, slik det opptrer i de vanlige rullene.

LINDNER NYHET!

Kassett til postkortsamlere

Passer til alle postkort.

Utv. mål 30 cm x 12,5 cm.

Farger: rød - grønn - brun - sort.

Kr. 118.-

Best. nr. D 1613

SKILLEPLATER

i pvc. - 6 stk. pakning **Kr. 45.-**

Best. nr. D 1614

***Din vanlige frimerkehandler
fører LINDNER***

LINDNER

Gl. Randersvej 28

Postboks 4 · DK-8450 Hammel

Telefon 0 95 45 86 96 36 99

Telefax 0 95 45 86 96 52 45

Den ukjente flyruten

Av Egil Thomassen

De flyrutene postverket benyttet i førkrigsperioden til fremsendelse av post, er alle beskrevet i datidens sirkulærer og ruteplaner. Men det finnes ett unntak.

Opplysningene om denne ruten, British Airways rute Perth – Stavanger – Oslo – Stockholm – Helsinki, har i lang tid vært lite tilgjengelig. Alt fra tidspunktet for ruteåpningen til opplysninger om antall flyvninger, rutetider og postførsel har vært gjemt i et slags historisk halvmørke. I postverkets arkiver er de fleste brev og tabeller vedrørende ruten fjernet, og i sirkulærer og ruteplaner var ruten som nevnt ikke inntatt.

Det siste er forståelig. Da ruten etter all sannsynlighet ble postførende, var den annen verdenskrig brutt ut, og Storbritannia som krigførende part ønsket ikke at det skulle offentliggjøres informasjon som kunne gi motstanderen muligheter for nedskyting av fly.

Fra norsk postal side ble det i sirkulære nr. 39/11 november 1939 understreket at postverkets funksjonærer under den rådende internasjonale situasjon ikke måtte gi opplysninger av noen som helst art om postsendinger med skip til og fra utlandet. Vi må anta at denne taushetsplikten også var gjeld-

ende for flypost som angikk de krigførende parter. Men når postverket i samme sirkulære informerer om en ny svensk/norsk flyrute til Skottland, så er det en opplysning som tyskerne skal og må få vite om: Der og da går et nøytralt fly som det ikke skal skytes på.

Feil opplysninger

Senere kilder som har beskrevet ruten, har tildels gitt feilaktige opplysninger om den. Eksempelvis forteller 50 års beretningen for Fornebu lufthavn: «Fra DNL's side ble det arbeidet med å få British Airways med. En rute ble opprettet fra Perth via Oslo til Stockholm, men den opererte bare en kort periode høsten 1939.»

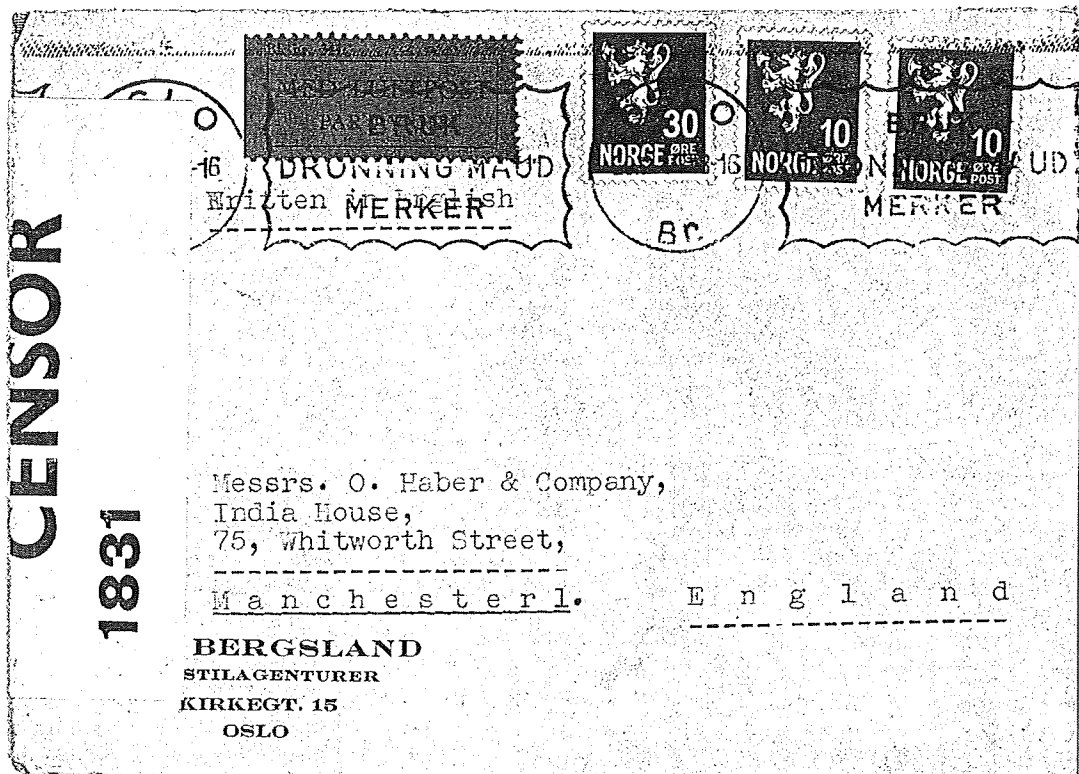
Når vi idag, gledelig nok,

kjenner de fleste detaljene ved British Airways krigsrute fra Perth i Skottland over Norge til Stockholm og Helsinki, er det takket være arkivet ved Stavanger lufthavn. Arkivet forteller, gjennom sine månedlige journaler, om hver enkelt flyvning med angivelse av dato, strekning, flyets registreringsnummer, pilot, avgangs- og ankomsttidspunkt. I tillegg til de tørre tall rapporteres og kommenteres alle hendelser utenom de vanlige, f.eks. årsakene til forsinkelser og avvikende flyvninger.

Med basis i arkivet ved Stavanger lufthavn og Thor Gislesens undersøkelser i Utenriksdepartementets arkiv, skal jeg her fortelle historien om rute 730.

Telegram
SSS London 3023 88 30 1146 - etat
Postgen oslo
L3023
COMMENCING first april London office will despatch
surcharged air mails daily for Christiansand and oslo by line
1600 stop netherlands administration asked to reforward mails
same day from amsterdam by line 1713 weekdays stop on sundays
these mails will be routed via malmo for onward conveyance by
ship from existing air mails despatched norway daily by lines
1750 and 856/900 and weekly by direct british service will
continue except that all air correspondence for Christiansand
will be withheld for direct mail despatched by line 1600
postgen + 1600 1713 1750 856/900 + 1600

□ Fig. A: Telegrammet fra det britiske til det norske postverket som beskriver postførsel med British Airways på rute 730.

□ Fig. B: Sensurert luftpostbrev postlagt i Oslo 20.2.1940, kl. 16.00 om ettermiddagen. Et British Airways fly var avgått kl. 9.22 samme dag, og noe nytt fly skulle ikke komme til å avgå før 27.2.40. Brevet er sendt over København og Amsterdam til London.

Britiske ønsker

Det var britiske ønsker om en flyforbindelse østover til Helsinki og Moskva for å omgå Tyskland i en krigssituasjon, som var hovedårsaken til flyrutens opprettelse. Forbindelsen skulle raskt bli aktuell. Senere skulle vinterkrigen mellom Sovjet og Finland gi ruten ytterligere aktualitet. Norsk konsesjon til British Airways Ltd. ble gitt 25. august 1939, og tre dager senere ble den første turen fløyet. Den gikk ut fra Heston lufthavn utenfor London til Stavanger, og etter en times opphold videre til Stockholm. Det er å merke seg at Oslo kom med på ruteplanen først senere.

Allerede fra den andre turen den 4. september ble Perth utgangspunktet for ruten, og Perth ble benyttet i

hele rutens levetid med unntak av en kort periode i februar 1940, da ruten på grunn av værforholdene gikk ut fra Montrose i Skottland.

Åpningsturen ble fløyet med en Lockheed 14, og frem til 9. oktober 1939 benyttet British Airways fem forskjellige fly av denne typen på ruten. Men det ble tidlig antydning at ruten skulle flys med Junkers JU-52. I realiteten var ruteplanen satt opp for JU-52, noe som forårsaket at Lockheed'ene kom en time for tidlig til Stavanger. Fra 9. oktober satte flyselskapet inn tre Junkers JU-52 – tyskproduserte fly med britiske motorer. Fra samme dato og til rutens slutt ble strekningen fra Perth til Stavanger fløyet av en sjette Lockheed 14 med registreringsbokstavene G-AFGP. Hele streknin-

gen fra Perth til Helsinki, samt etappene Stavanger–Stockholm–Helsinki, ble fløyet med de tre JU-52: G-AERU, G-AERX og G-AFAP. Den 28. november 1939 kom Oslo med på rutenettet. Ved utbruddet av vinterkrigen mellom Sovjet og Finland 30. november 1939 ble Stockholm endepunktet for ruten. Men i en periode deretter evakuerte British Airways britiske statsborgere fra Finland og førte Røde Kors-forsyninger den andre veien.

To ganger i uken

Samtidig som Oslo ble anløpssted, begynte British Airways med to ukentlige flyvninger. Det vil være riktigere å si cirka to ukentlige flyvninger, for ruten opererte uten en eksakt ruteplan. Til forvirring for motparten ble

det fløyet på ulike tider og ukedager. Noen ganger kunne det være en uke mellom flyvningene, andre ganger gikk det to fly med minutters mellomrom. Den siste hele måneden ruten var operativ, mars 1940, ble det gjennomført ti turer Perth-Stavanger og retur. At det var grunnlag for forsiktigheten, viser norske militære rapporter fra det tidsrommet ruten var i drift. Dagene 25. november, 21. desember og 9. januar ble det eksempelvis observert store tyske flystyrker i overfartsområdet. Men ruteflyene slapp helskinnet gjennom i hele perioden.

Parallelt med den sivile flyruten pågikk det en hysj-hysj trafikk av britisk produserte militærfly til Finland. Alle Finlands-flyene mellom landet på Sola og mange på Fornebu. Til tross for flere militære havarier, har tydeligvis såvel flyene på vei til krigstjeneste i det finske flyvåpenet som British Airways rute stort sett unngått offentlig oppmerksomhet.

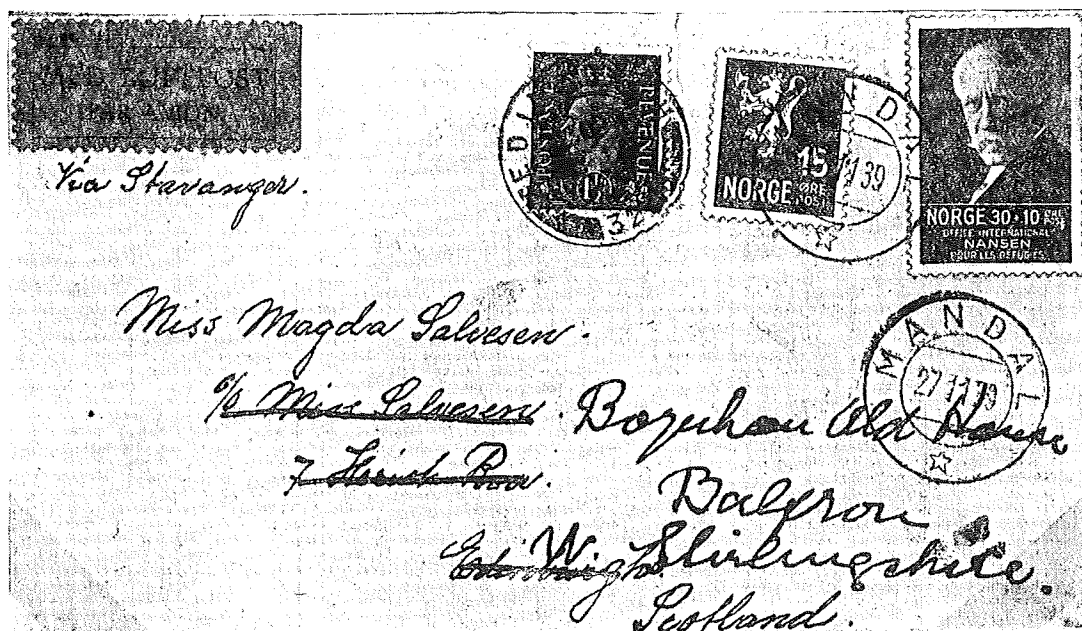
Ifølge flylistene ble de

fleste passasjerene oppgitt å være legasjonsfolk bestemt for Oslo, Stockholm eller Helsinki. Posten den første tiden ble referert som diplomatpost. Men fra konsesjonsvilkårene for ruten fra august 1939, vet vi at flyselskapet var forpliktet til å føre post i den utstrekning det norske postverket måtte ønske det. Det er vel sannsynlig at en postrute var mest interessant for britene. Det må ha vært en fordel for dem å sende post denne relativt sikre veien til de nordiske land og Sovjet framfor over tyske områder. Det er flere idikasjoner på det. I en note til det norske UD 20. februar 1940 uttaler den britiske ambassade i Oslo bl.a. at post hadde hopet seg opp i Skottland. I et telegram fra det britiske til det norske postverket 30. mars 1940 sies det: «Fra første april vil Londonkontoret sende tilleggsfrankert luftpost til Kristiansand og Oslo med rute 1600 * (London-Amsterdam). Det nederlandske postverket er bedt om å videresende post

samme dag fra Amsterdam med rute 1713 på hverdager * (Amsterdam – Kristiansand – Oslo). Søndager vil denne posten bli dirigert over Malmø for videreføring med tog. Eksisterende luftpostforbindelse med Norge daglig via rutene 1759 * (London/Shoresham kl. 9.00–Amsterdam) og 856/900 * (London/Shoresham kl. 13 – Amsterdam – Malmø) og den ukentlige direkte britiske rute * (Perth – Stavanger – Oslo) vil fortsette med unntak av at luftpost til Kristiansand vil bli tilbakeholdt for direkte forsendelse med rute 1600». (Fig. A.)

Legg merke til at rutenummeret (730) for Pert-Stavanger-Oslo blir oppgitt.

I et brev fire dager senere bekreftes telegrammet, og det legges til at siden mellomlandinger på Kristiansand lufthavn på rute 1713 er midlertidig innstilt, (Kjevik var stengt i begynnelsen av april 1940 på grunn av store snemengder) blir luftpost til Kristiansand sendt direkte til Oslo.

□ Fig. C: Usensurert brev fra Mandal 27.11.1939, sendt «via Stavanger» til Pert med G-AFGP.

Brev til Stavanger

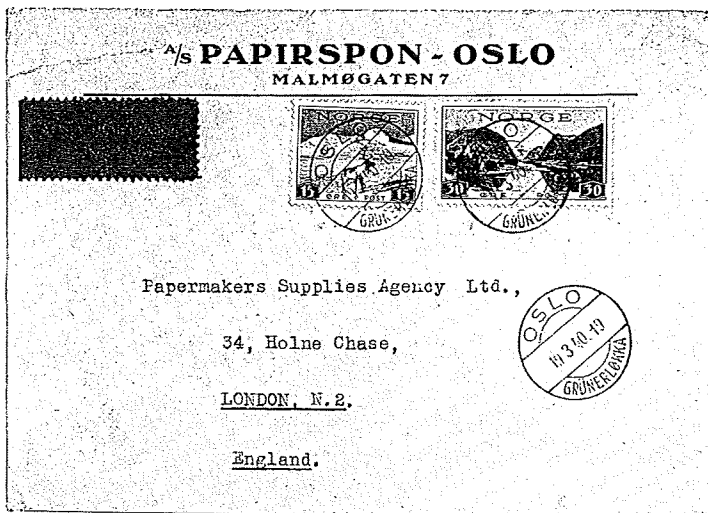
Den skotske aerofilatelist Richard Beith skriver i sin bok at det er kjent brev sendt til Stavanger 6.11.1939 med denne ruten, men at det ikke er funnet brev som beviselig er sendt til Sverige eller til Storbritannia. Naturlig nok er det vanskelig å bevisse hvilken flyrute et brev mellom Norge og Storbritannia ble befordret med når det er flere alternativer. Det gis sjelden andre ledetråder enn avgangsstempel, og i enkelte tilfelle ankomststempling av rekommanderte brev, og disse stempler forteller ikke noe om flyruten.

Det må være grunn til å tro at det norske postverket i svært liten grad benyttet seg av mulighetene til å sende post med British Airways rute til Perth. Det gikk daglig og til faste tider flyruter over København og Amsterdam til London, så den britiske ruten med sine uregelmessige og uannonserte flytider var neppe det mest aktuelle tilbudet for det norske postverket. Som nøytralt land hadde heller ikke Norge de samme betenkeligheter med å sende post gjennom Europa.

Men postverket hadde vist seg interessert i å få postforsel med i konsesjonsvilkårene, og når det klaffet med avgangstidspunktet var den britiske ruten til Skottland en raskere forsendelsesvei enn via kontinentet. British Airways ankom normalt fra Stockholm på ettermiddagen og fløy videre til Stavanger neste morgen. Når Oslo postkontor fikk melding om et BA-fly på Fornebu, var det derfor mulig å sende ettermiddags- og kveldsluftposten til Storbritannia den veien.

Kan posten identifiseres?

Men hvordan kan luftpost

□ Fig. D: Usensurert brev fra Oslo 19.3.1940. Sansynligvis sendt over Stavanger til Perth med G-AFAP neste dag.

sendt med British Airways identifiseres og skilles ut fra den luftposten som ble sendt til England med andre ruter? La meg lansere en teori som

står fullt og helt for min egen regning: Ved utbruddet av den annen verdenskrig ble det innført postsensur i England. All ut- og inngående

AFTONBLADET Onsdagen den 22 November 1939

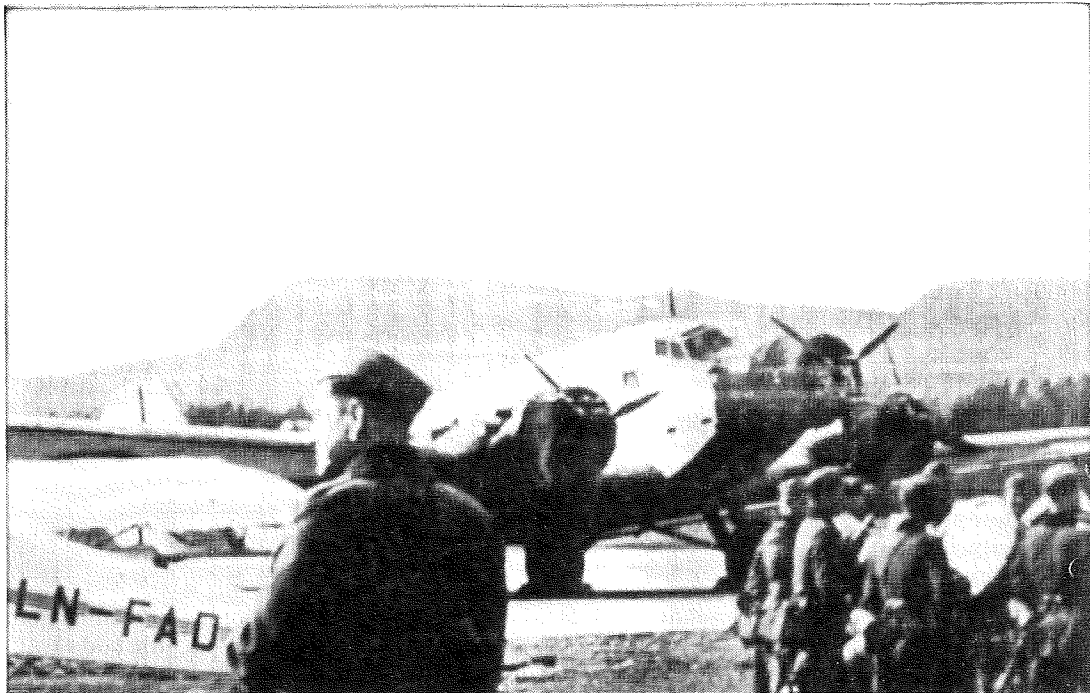
Hummer i retur med nya Skottlands-flyget.

Första planet till Perth i dag. — Två chefpiloter och tre passagerare.

Befälet ombord på "Svealand": Fr. v. piloterna Balchen och Lindner samt telegrafisten Piculell. Utom dessa tre medföljer mekanikern Malm.

□ Fig. E: Et gulnet avisutklipp fra Aftonbladet 22.11.1939 forteller om åpningen av ABA/DNL's rute til Perth.

□ Fig. F: Et fotografi fra tyske arkiver viser British Airways «Jason» på Fornebu 9. april 1940.

post, såvel overflate- som luftpost, ble sensurert og påsatt strimler som viste at sensur hadde funnet sted. (Fig. B.) Så godt som alle brev jeg har sett som er sendt mellom Storbritannia og Norge fra begynnelsen av september 1939 til 9. april 1940 er sensurert, men det finnes noen få unntak. Sammenholdes disse brevene med British Airways flytider, viser det seg en samsvarighet.

Fig. C viser et brev sendt fra Mandal 17.11.1939 til Skottland. Avsender må ha kjent til British Airways rute, idet brevet er påført «via Stavanger». Den 28.11. ble det anmeldt to fly fra Perth til Stavanger. Det kan være av interesse å sitere fra rapporten til Stavanger lufthavn: «Ved ankomsten fra Perth meldte G-AFGP *(Lockheed 14) at JU-52 G-AFAP var underveis, og midtveis fikk også lufthavnen forbindelse med flyet. Da

flyet ankom til lufthavnen, var det forfulgt av marinens Heinkel fly helt inn til plassen. *(Marinens flyvåpen disponerte seks Heinkel 115 A-2 i 1939. Dette var sansynligvis F.60, stasjonert på Sola.) Lufthavnen hadde ingen kjennskap til at patruljeflyene patruljerte på de kanter ved den tid. Det er helt uforsvarlig at patruljeflyene ikke oppgir sin rute og patruljetid, når de kommer inn i et annet sikringsdistrikt i dårlig vær. Da patruljeflyet dukket opp, var det uanmeldte fly rett under land og ruteflyet nettopp startet langs kysten, så alle tre lå nær hverandre.» (Ruteflyet som nevnes var G-AERU på vei fra Stavanger til Oslo.)

Videre forteller rapporten at på grunn av forsøkelse under bensinfyllingen ble tiden for knapp til å returnere til Skottland og gå til Oslo, så begge flyene fikk tillatelse til å overnatte i Stavanger.

G-AFGP fløy tilbake til

Perth om morgenen 29.11.39. Brevet som er usensurert ble omadressert og videresendt fra Edinburgh 3.12.1939.

Ikke sensurert

Fig. D viser et brev postlagt i Oslo 19.3.1940 kl. 19.00 for London. Neste morgen gikk det to britiske JU-52 til Stavanger. G-AFAP fløy kl. 9.03, og videre til Perth etter mellomlanding, mens G-AERU som fløy kl. 9.51, returnerte til Oslo samme dag. Dette brevet som skulle være ideelt postlagt for forsendelse med British Airways, er også usensurert.

Ut fra dette er det indiskutabelt på at flypost til Perth med BA ikke ble sensurert. Kanskje var postmengden såpass liten at man ikke fant det bryderiet verdt. Enda et sterkt indisium på at dette er korrekt må nevnes: Det norske luftfartsselskap DNL og det svenske Aerotransport ABA åpnet 22.–23. november 1939 en rute Stockholm–

Oslo–Stavanger–Perth. Rutenummeret var 1714 og ruten ble anmeldt i sirkulære nr. 39/11.11.1939. Det var meningen å fly flere turer, men på grunn av britisk motvilje; «ufullstendig værtjeneste og radionavigasjonsmessige vansker ved innflyvningen til Perth», ble det med den ene turen. (Fig. E.) Det får være et tankekors at British Airways fløy nøyaktig den samme ruten tydeligvis uten de beskrevne problemer.

Også filatelipost

Siden rute 1714 var annonsert i sirkulæret og dagspressen, ble det sendt med en god del filatelipost til Perth. Jeg har sett omkring et dusin av disse brevene. De har det felles at *ingen av dem er sensurert*.

British Airways rute ble

fløyet helt til det tyske angrepet på Norge. Blant de sivile rutefly som sto på Fornebu om morgenen den 9. april var en JU-52 «Jason» fra British Airways med registreringsbokstaver G-AFAP. «Jason» ble overtatt av en representant for Deutsche Lufthansa. Utpå dagen 9. april sendte han følgende telegram til British Airways i London:

«Received from British Airways Ltd. one Junkers JU 52/3m in excellent condition – with thanks. It may be returned to you after the war.»

«Jasons» besetning lyktes i å flykte til Stockholm. Der var «Juno», en annen av BA's JU-52 avskåret. Sammen med dette flyets besetning installerte de ekstra bensintanker og fløy hjemover i maksimal høyde. Selv om de

ble angrepet av et tysk fly over Nordsjøen, greide de å komme seg velberget tilbake til Skottland.

*() i sitater er forfatterens tilleggsopplysninger.

Kilder:

Richard Beith: «*Scottish Air Mails 1919–1979*».

Thor Gislesen: «*Norges luftpostforbindelser med utlandet 1939–1945*» (manus).

Cato Guhnfeldt: «*Fornebu 9. april*».

Postverkets ruteplaner og sirkulærer 1939–40.

Postdirektoratets arkiv.

The Air Ministry Account of British Civil Aviation 1939–1944.

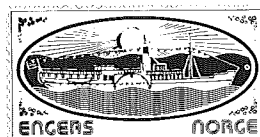
Tom Wisting: «*Oslo Lufthavn Fornebu 1939–1989*».

Det avbildete materiale er fra forfatterens samling.

ENGERS

frimerker

Adresse: Postboks 15, N-2824 Redalen, Norge.

International stamp auctions

Tlf.: (061) 81555

Telefax (061) 81 737

**UNIKAT PÅ VÅR
MARSAUKSJON**
- utrop 100.000,-

Gratis katalog på anmodning. Denne gang også rikholdig Sverige med en rekke skilling banco, ved siden av spesielt Island og Norge, samt vårt sedvanlig gode utbud fra «hele verden.»

INNLEVERING TIL NESTE AUKSJON

tas imot kontinuerlig. Spesielt søkes kvalitetsmateriale Norge og klassisk hele verden, store samlinger og hele bo. Ta kontakt for avtale.

Be om vår brosjyre for innleverere.

Anderssen-Dethloff-medaljen tildelt fire kjente filatelister

Anderssen-Dethloff-medaljen for fremragende arbeid på filateliens område ble i forbindelse med Oslo Filatelistklubbs 105-årsjubileum i desember tildelt Bjørn E. Bunæs, Horten, Tore Gjelsvik, Trondheim, Edw. Chr. Hannevig, Borre og Paul H. Jensen, Oslo.

Denne høye norske filatelistiske utmerkelse ble første gang delt ut i 1944, og er i løpet av årene bare tildelt 15 personer, hvorav fem nålevende.

Dr. Justus Anderssen var OFKs første æresmedlem, mangeårig hovedredaktør av Nordisk Filatelistisk Tidsskrift og den grunnleggende forsker av Norges frimerker og deres historie. Henrik Dethloff, frimerkehandler og en autoritet på filateliens område, var medarbeider i NFT gjennom 31 år. Det er disse to personene OFK har villet hedre minnet etter ved opprettelsen av Anderssen-Dethloff-medaljen.

Om de fire kandidatene sier juryen:

Bjørn E. Bunæs' filatelistiske arbeid ligger vesentlig på stempelforskning, og han har i

mange år vært en meget aktiv arbeider med norske poststempler. Han har forfattet bøker om Kronet Posthorn-stempler og Firerings-stempler, og en ny bok om Trerings-stempler er like rundt hjørnet.

Foruten stempler er det postsensur under krigen, eksilpost og krigsfangepost han spesielt har konsentrert seg om.

Bjørn E. Bunæs er dessuten en betydelig ressursperson for andre frimerkesamlere, og han har et omfattende kontaktnett både i inn- og utland.

Edw. Chr. Hannevig kan på mange måter kalles den norske posthistories far. Han har nedlagt et enormt arbeid i kartlegging og analyse av portosatser for post til og fra utlandet opp til 1860-årene.

Han har store kunnskaper om utrolig mange samleområder, og han har holdt en lang rekke foredrag og kåserier i forskjellige klubber om mange varierende emner opp gjennom årene.

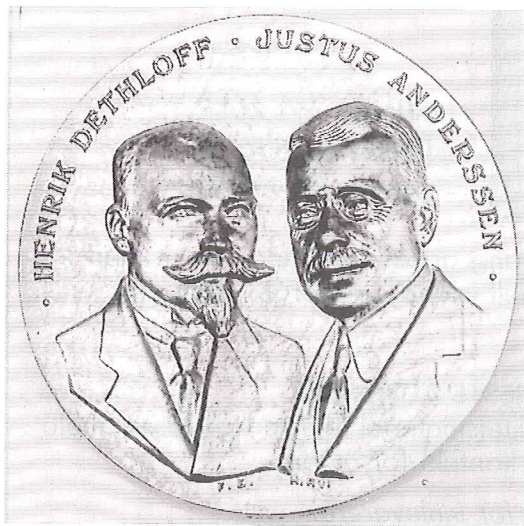
Av publikasjoner har han utgitt to skrifter om reisende postekspedisjoner, og han er medforfatter i en bok om posthistorie.

Hannevig er bl.a. stiftende medlem av Norsk Posthistorisk Selskap, hvor han forøvrig er æresmedlem, og han har også publisert flere skrifter gjennom selskapet.

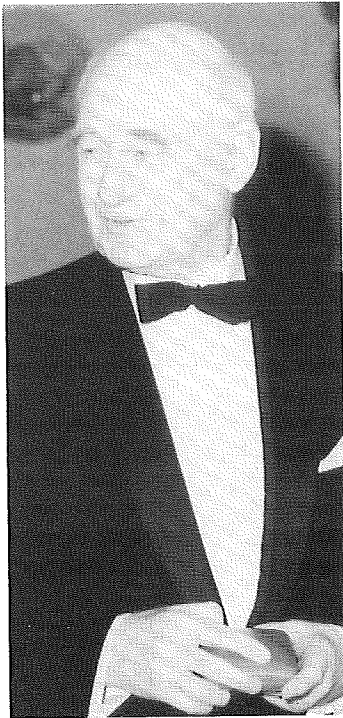
Hans største fortjeneste er imidlertid at han alltid har vært en utømmelig kilde for opplysninger overfor alle som har bedt ham om hjelp til å løse forskjellige filatelistiske problemer.

Paul H. Jensen begynte sin filatelistiske løpebane i Oslo Filatelistklubbs Junioravdeling under krigen. I OFK kom han for alvor med i aktivt arbeid som formann for teknisk komité under den nordiske frimerkeutstillingen POSTHORN 100 ÅR i 1972.

Stor fortjeneste høstet han som viseformann i eksekutivkomiteen for verdensutstillingen NORWEX 80, som ansvarlig for budsjett og finanser. I ti år var Paul H. Jensen med i forbundsstyret, de tre siste periodene frem til april 1987 som president i Norsk Fila-

□ Anderssen-Dethloff-medaljen.

□ *Bjørn E. Bunæs.*□ *Edw. Chr. Hannevig.*□ *Paul H. Jensen.*

telistforbund. I hans funksjonstid kom Norge for alvor med i det internasjonale filatelistforbund FIP.

Det er posthistorie som ligger Paul H. Jen-

sens hjerte nærmest. Som formann i Norsk Posthistorisk Selskap gjennom mange år, og fremfor alt i FIPs Kommisjon for Posthistorie, bærer hans viten og synsmåter på dette området langt utover landets grenser.

Paul H. Jensen er en skattet foredragsholder, og har også oppnådd høye utmerkelser ved utstilling av så forskjellige samlinger som tsjekkisk posthistorie, norske helsaker og frimerkeutgaver fra Cook Islands.

Tore Gjelsvik kan se tilbake på mer enn 40 års virksomhet innen norsk filateli. Han har gått gradene fra sekretær i Nordenfjeldske Filatelistforening i 1961 til formann i perioden 1967–73, for deretter å overta presidentvervet i Norsk Filatelistforbund i 1973. Hans presidentperiode varte til etter kjempearrangementet NORWEX 80, og som kjent var disse årene en vekst- og blomstringstid i Forbundet med stor økning i medlemstallet.

I tillegg til sin lederinnsats lokalt og nasjonalt har Tore Gjelsvik vært en meget aktiv og allsidig filatelist; som jurymann, utstiller, forsker og skribent.

Det er spesielt skipspost og trøndersk posthistorie som har stått hans hjerte nærmest, og fire bøker om skip og post er foreløpig kommet fra hans hånd, i tillegg til utallige artikler i filatelistiske tidsskrifter opp gjennom årene.

Gunnar Melbøe

□ *Tore Gjelsvik.*

«Frimerker for alle» i Trondheim:

En flott og noe annerledes regional frimerkeutstilling

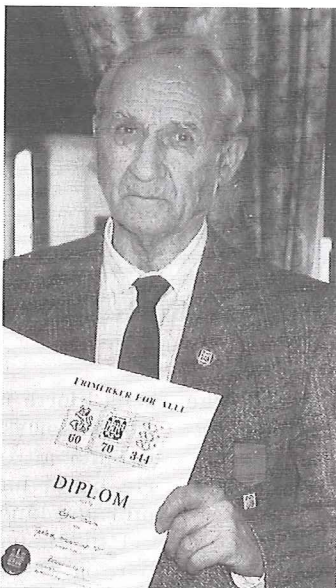
Av Steinar Furunes

Det er ikke greit å innføre noe nytt. På utstillingen «Frimerker For Alle» i Kunstindustrimuseet fra 15. til 17. november i fjor skulle den nye nåleklassen for første gang presenteres i Trondheim. Og så kommer det inn to utstillingssamlinger som er så gode at de helt uten videre må løftes opp i ordinære klasser og bedømmes og premieres sammen med resten likevel!

Nåvel, Geir Aune fra Rud og Gøran Modén fra Frösön i Östersund fikk i alle fall vite og vise at de hadde noe å fare med.

Kvaliteten var ikke mangelfull ved denne utstillingen, heller ikke spennet i områder eller alder (Vi henviser ellers til Palmarés annet sted i bladet.) Men å få løftet frimerkeutstillingene ut av de indre sirkler og ut til vanlige mennesker, som ikke allerede er frelst, det er jobben i Trondheim som de fleste andre steder i landet. Og det viser seg vanskelig hver gang.

Den sosiale delen der frimerkeinteresserte møtes til en slags utvidet kongress, den fungerer. Den utadvendte, som trekker til seg nye samlere, den blir den lidende.

□ Den garvede utstilleren Ragnar Tanem hadde for anledningen tatt opp ett nytt emne, «Tyskland, Forbundsrepublikken 1951–1981», og høstet medalje også for dette eksponatet.

Og det er synd, for på en regional utstilling kan publikum få se samlinger som de delvis kan indentifisere seg med, og ikke minst hadde et par av utstillerne vært meget flinke til å anskueliggjøre samlingene sine.

Slikt går litt på bekostning av det strengt formelle ved bedømmelsen, men publikum har meget stor glede av å se gode kart knyttet til de utstilte objektene ved ulike postruter hva enten det er lo-

kalpost i Trøndelag eller verdens tidlige luftposthistorie.

Utstillingen var åpen fredag, lørdag og søndag. Samlingene ble montert onsdag, og juryen fikk arbeide uforstyrret torsdag, slik at publikum helt fra første dag kunne se hva hver enkelt samling var verdsatt til.

Og det var mye bra, både i tradisjonell filateli, posthistorie og hjemstedssamlinger og i motivfilateli, samt to gode deltakere i litteraturklassen.

Fra trøndersk synspunkt er det klart at den garvede utstilleren Ragnar Tanem, som i en årrekke har dyrket og utvidet sin samling av tyske brystskjoldmerker, nå har en ny samling på beddingen: Forbudsrepublikken Tyskland, bruksserier fra 1951 til 1981. Ennå er den beskjedent bygd ut, og ble premiært deretter også, men her er det i alle fall en nestor som 75 år gammel har kastet seg på nytt samleområde. Om han igjen satser på å stille ut internasjonalt, ville han hverken bekrefte eller avkreffe.

Familie-filateli var også representert. Hver søndag forsøker bestefar Erik Juel og sønnesønnen Asbjørn (12 år) å få til en frimerkestund sammen. Blodbank-overlegen Erik Juel har samlet i mange år, britiske kolonier og Samveldet. Da det endelig

ble utstilling, ble det luftpost fra ulike verdenshjørner til Trondheim – kun tidligere bruksbrev. Sønnesønnen debuterte i november, da han stilte ut Romania under kong Ferdinand. Juryen belønnet eksponatet til forsølv bronse til unggutten som først like før utstillingen ble medlem i TYF i Trondheim. I tillegg fikk han Gottfred Tønnesens oppmuntringspremie, en sølvreplika av en av Kapp-trekantene.

Interessante samlinger kom også fra vennskapsforeninger i Düsseldorf og Östersund, bl.a. den oppflyttede nålesamlingen til Göran Modén og en kollektiv motivsamling fra Tyskland.

En regional utstilling kan neppe få bedre forhold enn i Kunstindustrimuseet: Lokaler som i utgangspunktet er laget for utstillinger, og hvor de ordinære sikkerhetssystemene er mer enn gode nok – hvor samlingene henger like trygt som Hanna Rygens berømte bildetepper.

Strengt tatt skulle frimerkesamling også falle inn under de rammer som Kunstindustrimuseet i Trondheim normalt arbeider etter. Museet har ingen fast samling, men stiller ut med jevne mellomrom når lokalene ikke blir for små. Hva med en egen samling?

Juryen for «Frimerker for alle» besto av Elin A. Amundsen, Trygve Karlsen, Helge Fr. Kringtrø og Tore Gjelsvik, med sistnevnte som formann. Ian W. Reed fulgte juryens arbeid som elev.

«Eksponatene er blitt bedømt i overensstemmelse med gjeldende reglementer. I samtlige konkurranseklasser er det benyttet bedømmelsesskjemaer», heter det i juryens beretning. To eksponater er overført fra Nåleklasse

til Motivklasse, hvorved Nåleklassen har falt bort.

Juryen besluttet å dele ut følgende medaljer:

6 store sølvmedaljer,

13 sølvmedaljer

11 forsølvde bronsemedaljer

6 bronsemedaljer.

I alt 5 ærespriser og en oppmuntringspremie har stått til juryens disposisjon.

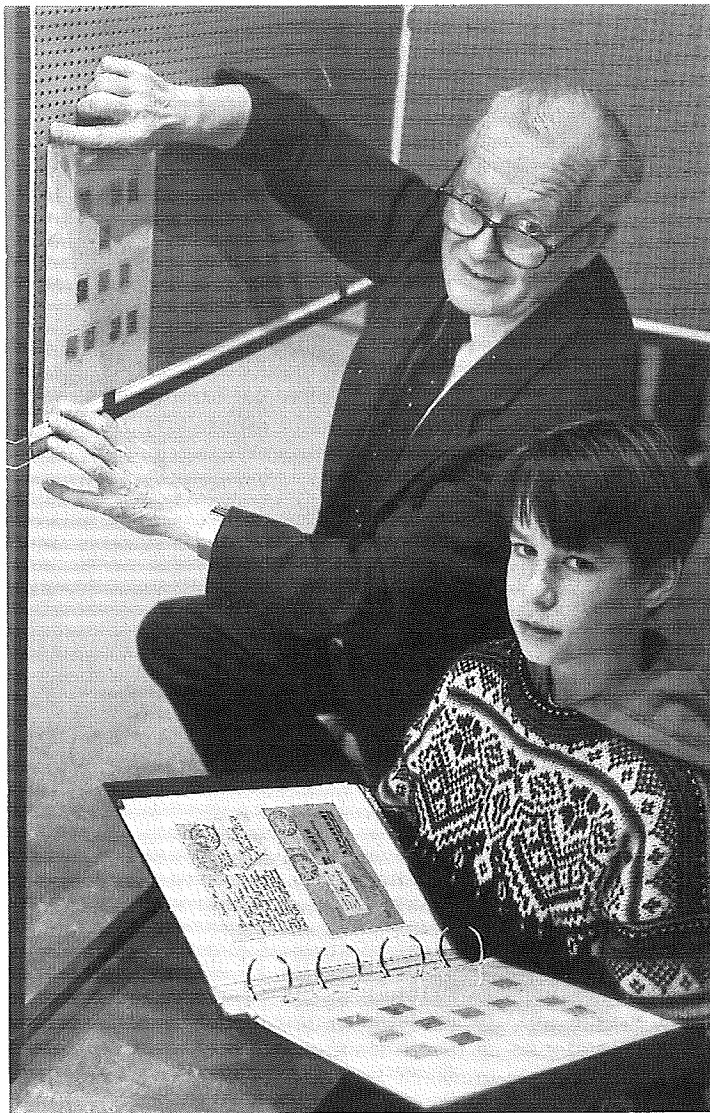
Resultater:

STOR SØLVMEDALJE:

Karstein A. Olsen, Båsmoen: «Norge, frimerkeutgavene fra Chr. h. Knudsens trykkeri». (Troms Filatelistklubbs ærespris.)

Einar Måseidvåg, Mauseidvåg: «Færøyene 1940–1985».

Erik Juel, Trondheim: «Flypost til Trondheim fra nære

□ Erik Juel og hans sønnesønn Asbjørn Juel stilte begge ut ved «Frimerker for alle», den ene Flypost til Trondheim fra nære og fjerne land, den andre «Romania under Kong Ferdinand 1914–1927». Her monterer de i fellesskap Asbjørns Romania-samling.

og fjerne land». (Trondheim Postkontors ærespris.)

Jan Lauridsen, Vardø: «Finnmark». (Samler-Service's ærepreis.)

Göran Modén, Frösön: «Martin Luther och reformationen». (Nordenfjeldske Filatelistforenings ærespris.)

SÖLVMEDALJE

Terje Karterud, Tiller: «Danmark 1875–1905».

Sigmund Fjærli, Trondheim: «Poststeder i Trøndelag».

Konrad Moe, Molde: «Molde - en stempelsamling».

Arne Rønning, Trondheim: «Norge i 2. verdenskrig».

Paul Wessling, Düsseldorf: «Heimalsammlung Düsseldorf».

Kjell-Arne Ellefsen, Finstadjordet: «Skiidrett».

Øyvind R. Karlsen, Kongsberg: «Vindmøller og vannmøller».

Anders Lundbäck, Östersund: «Nicolaus Copernicus liv, idé och ihågkomst».

Guri Anne Hansen, Trond-

heim: «Bemannede romferder».

Beate Saeger, Düsseldorf: «Vögel in Frack und Weste-Pinguine».

Junge Briefmarkenfreunde Düsseldorf: «Vom Getride zum Brot».

Jarl Arne Aspaker, Breivika: «Harstad postområde». (Norsk Filatelistforbunds ærespris.)

Oddar E. Edvardsen, Mo: «Varianter på norske frimerker i tidsrommet 1945–1955».

FORSÖLVET BRONSEMEDALJE:

Sigurd Tøllefsen, Håpet: «Norge 1849–1900».

Gunnar Flack, Trondheim: «Tyskland 1872–1938».

Odd Arve Kvinnesland, Lyngdal: «Zambia 1891–1990».

Tomas Bolsø, Eidsvåg Romsdal: «Bolsø».

Yngve H. Lundblad, Troms-

dalen: «Sensa postalt sett».

Steinar Wraingsund, Melsomvik: «Norske innenlandsfor-

sendelser 1877–1899».

Steinar Wraingsund, Melsomvik: «Norske innenlandsbrev 1788–1854».

Alf Josefsson, Östersund: «Spårbunden trafik».

Asbjørn Nilsen, Ålesund: «I brødrene Grimms og H. C. Andersens eventyrverden».

Asbjørn Juel, Tiller: «Romania under Kong Ferdinand 1914–1927».

(Gottfried Tønnesens oppmuntringspremie.)

Jørgen Sand, Jakobsli: «Færoyene».

BRONSEMEDALJE:

Charles Alfsnes, Figgjo: «Norge 1978–1990».

Ragnar Tanem, Ranheim: «Tyskland, Forbundsrepublikken 1951–1981».

Charles Alfsnes, Figgjo: «Poststeder i Flekkefjord postområde».

Ivar Pedersen, Trondheim: «Frankeringsautomater i Norge».

Hålogaland Filatelistklubb, Harstad: «Medlemsbladet «Dobbeltfoten»».

Geir Aune, Rud: «Sjøfartens utvikling».

Det norske postverkets perforeringsmaskin fra 1863

Under denne overskrift skrev Jørgen Sjønnung en artikkel i NFT nr. 10/91.

I artikkelen behandler han bl.a. de grovtaggede variantene av NK 51 IV, NK 52 IV og NK 56. På vegne av håndbokskomiteen vil jeg gjerne få gi følgende informasjon.

Sjønnung siterer fra en artikkel av Svend Wiegand Hansen:

«Den taggingskam som er benyttet til de grovtaggede merker i 20 mm utgave og 3 øre nr. 56, er ikke omfattet av det her anførte, idet det tilsynelatende er benyttet en annen taggingskam til disse merker».

Sitatet fra Svend Wiegand Hansens artikkel er korrekt, dette er forøvrig gjentatt i «Håndbok over Norges frimerker», Centraltrykkeriets produksjon, Antikva-utgavene, bind VIII.

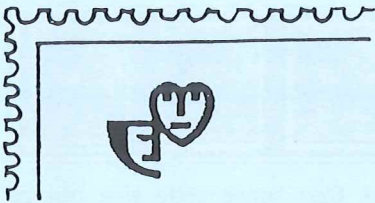
Imidlertid har håndbokskomiteen senere

kommet fram til at disse merker har de samme taggingskjennetegn som i de senere grovtaggede utgaver, og i bind VII som nå er under trykning anføres følgende:

«Etter utgivelsen av Centraltrykkeriets håndbok, bind VIII, Antikva-utgavene, har det blitt påvist at taggingskarakteristika for ovennevnte 3 og 5 øre merker er de samme som for de senere fremstilte grovtaggede merker, dvs. de sjeldne NK 56, tagget 13 1/2 : 12 1/2, og fra og med NK 59, 1 øre.»

I sin artikkel kommer Sjønnung med utgangspunkt i Wiegand Hansens innlegg flere ganger tilbake til disse sjeldne grovtaggede merker. Jeg har imidlertid vanskelig for å forstå hva han vil komme frem til, så jeg avstår fra ytterligere kommentarer.

Tore Nygaard

NUFT

NORSK UNGDOMSFILATELISTISK TIDSSKRIFT

Redaktør Inge Johansen

Januar 1992

Kommentaren:

Nytt år, nye frimerker. Det er vel ingen tvil om at dette året blir ganske utfordrende når det gjelder å finne nye samleområder. Det er muligens like stor utfordring å la være å finne nye områder. Det kan jo bli for mye for pengepungen til en junior, men det er klart det er spennende med alle de nye landene som har oppstått. Ikke bare i Sovjet kan vi forvente et rikholdig utvalg av merker fra de forskjellige land, men også Jugoslavia og andre land som er i tanker om det samme. Ellers er det å håpe at våre juniorer leser litt og motiverer hverandre til deltagelse i årets spørrekonkurranse. Det må da være litt økonomi rundt omkring som kan være med på å få nok juniorer fram til konkurransen. Ellers har det forundret meg litt at så få har hatt noe på hjertet i fjor. La oss håpe det er flere meninger og tanker i år.

Kursvirksomhet

NFU har arrangert kurs for interesserte i Tønsberg i høst. Kurset var lagt opp til å gi kunnskap med tanke på heldagsskole, og på ungdomsledere. Det var et givende kurs som tok for seg detaljer som man ofte ikke har kunnskap om. NUFT kommer med en fyldig reportasje om dette i neste nr.

Adresser:

NFU

Postboks 875
Sentrum
0104 OSLO 1

NUFT

Inge Johansen
Solborgveien 8
1500 MOSS

Uannonsert islandsk hefte

9. oktober ga det islandske postverket ut ett mini-ark med 4 x 2 frimerker med postførende fartøy som motiv. Uten å annonsere i forveien kom også et *hefte* med de åtte frimerkene. Frimerkene har byttet plass i arket, hvilket gjør at marginaltrykket POSTSKIP samt et anker kommer nede på det ene arket og oppe på det andre. Tar man med marginalen, er det altså åtte ulike merker i blokken. Valøren er 30 islandske kroner, og arket ble solgt for 240 is. kr.

Frimerkene ble kunngjort i postens sirkulære som nyheter, men på utgivelsesdagen fantes også til salgs hos Postens frimerkeavdeling et frimerkehefte av ny type. Miniarket ble trykket i et opplag på 5000 ark med en bredere marginal til venstre, slik at det kunne settes inn i et hefte. Slik ble 5000 hefter solgt. I heftet finnes seks informasjonssider som forteller om arket og de fire avbildede fartøyene. Så kommer vi til prisene, det vanlige miniatyrarket ble altså solgt for 240 IKR. Heftet derimot, ble solgt for 350,- IKR., og med det betalte kunden for emballasjen. Filatelistisk sett var det veldig få som fikk heftets ark stemplet på utgivelsesdagen. Det var også få som utnyttet frimerkene i heftet til å frankere brev, her kan man altså regne med bra priser. Men dessverre, kundene ble ikke underrettet i forveien om heftet.

Sigurður H. Thorsteinsson.

Utstillinger

Vi har fått melding om at Sandnes Filatelistklubb avholder nasjonal ungdomsutstilling 30/10–1/11 1992. Det vil også bli en regional seniorutstilling samtidig.

Kong Olav V

1903—1991

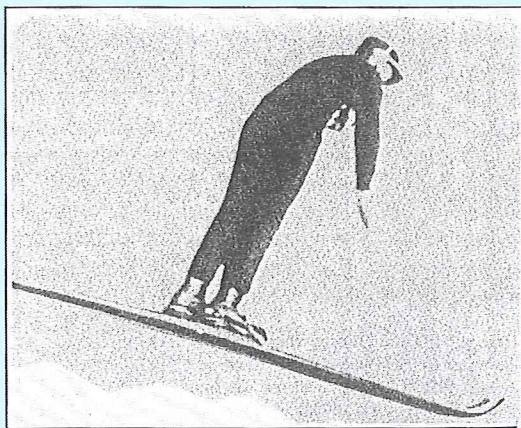
Kong Olav V døde 17. januar 1991 og var vår konge fra 1957.

I løpet av hans 87 år lange liv ble han avbildet på tilsammen 48 norske frimerker. Første gang dette skjedde var i 1946 («Nasjonalhjelpen til frihetskampens ofre»), siste gang i 1988 med miniatyrark og enkeltmerke til Kongens 85-årsdag. Vi velger å presentere etter når i Kongens liv motivene viser ham.

1905 Den 2 1/2 år gamle kronprins Olav på armen til Kong Haakon VII. Frimerket er tegnet etter fotografi fra båten «Heimdal»s

dekk ved Drøbak 25. november 1905 ved kongefamiliens ankomst til Norge. Statsminister Christian Michelsen har holdt sin tale ombord og Kong Haakon har takket. Med Kronprins Olav på armen avslutter han seremonien med et håndtrykk (NK 1046, 1988).

1923 — Jeg ønsker at min sønn blir så norsk at han kan hoppe i Holmenkollen, uttalte dronning Maud en gang. Så norsk ble han. På frimerket er han foreviget i et svev da han deltok i et renn 19 år gammel (NK 839, 1979).

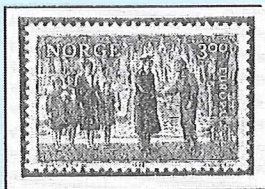

1945 Kronprins Olav kunne sette sine ben på norsk jord søndag 13. mai 1945 kl. 16.30. Som norsk forsvarssjef ble han avbildet på fire frimerker året etter med tilleggsverdi til «Nasjonalhjelpen for frihetskampens ofre» (NK 345 - 348, 1946).

Heibergs kjente fotografi av kongen (NK 968, 1985).

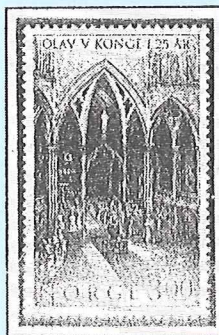
Med kronprinsen sittende på kalesjen i en åpen burgunderrød Buick kjørte kronprinsen i bilkortesje opp til Slottet. Frimerket er tegnet etter Sverre

Det hadde vært fred i Norge en måned da Kong Haakon og resten av kongefamilien kom tilbake til norsk jord, nøyaktig 5 år etter at han måtte forlate landet og dra til England. Frimerket viser Kronprins Olav som ønsker Kong Haakon, Kronprinsesse Märtha og barna velkommen til Honnør-brygga (NK 914, 1982).

1954 Kronprins Olav fotografert under seiling 10. juli 1954. Dette seilbåtmotivet minner om hans mange internasjonale seilerbragder med bl.a. gullmedalje i de olympiske leker i 1928. Frimerket ble utgitt til 75-årsdagen for kongen (NK 821, 1978).

1958 Etter kong Haakon VII's død 21. september 1957 fikk Norge sin nye konge under navnet Olav V. Han ble signet i Nidarosdomen 22. juni 1958. Frimerket utkom da kong Olav hadde vært regent i 25 år (NK 917, 1982).

1958 Øremerket med portrett av kong Olav V etter fotografi av Rude. 16 frimerker ble utgitt mellom 1.4.1958 og 12.11.1962 i tilsammen 785.000. 000 eks. (NK 453-468).

1959 Kronemerket med portrett av kong Olav V etter fotografi av Rude. 5 frimerker ble utgitt i 1959, de 3 laveste verdiene med samme motiv, men på fosforescerende papir også i 1969. Det samme fotografiet som Johs. Haukland hadde som utgangspunkt i 1959 brukte Knut Løkke-Sørensen til det siste frimerket som utkom av kongen til 85-årsdagen. Han laget på grunnlag av fotografiet en akvarell som ble brukt som motiv både i miniatyrarket og på enkeltmerke (NK 469-473, 1959. NK 636-638, 1969 NK 1047 og 1049, 1988).

(Frimerke Forum)

Månedens variant

Vi har plukket fram NK 668/669.
Varianten er skadet R i Storting.

668
669

Skadet R i
STORTING

Poststempel

Har du poststempel med ditt navn i?
Det har i hvertfall Bjørn.

Australia

AUSTRALIA

Det er mange historier å oppleve når det gjelder frimerker og deres motiv. Det er gjerne slik at motivet springer ut fra kulturen i det landet det representerer. I Australia har de et litt spesielt frimerke som i aller høyeste grad er kultur. Hans Petter Grønvold fra Moss kan fortelle dette: «One Pound Jimmy» var en buskneger som for første gang dukket opp på frimerker i 1950, med 8 1/2 d frimerket. Senere kom han på 2/6 frimerker i flere opplag. Det første i 1950, det siste i 1965. 1965-utgaven er lite kjent, og vanskelig å finne. Den er trykt på hvitere papir enn tidligere opplag. «One Pound Jimmy»s virkelige navn er Gwoya Jungarai, og han fikk sitt tilnavn fordi han alltid svarte «one pound, sir» når han ble bedt om å gjøre noe. Bildet på frimerket er tatt av Roy Dustin på kvegfarmen Narweitooma Cattle Station, der Jimmy arbeidet det meste av sitt liv. Han døde 28. mars 1965, godt over 70 år. Hans nøyaktige alder er ukjent.

Drammen vant igjen

Juniorene fra Drammen Filatelistklubb vant igjen i den nordiske spørrekonkurransen om frimerker i Finland. Vi er glade for den innsatsen som er lagt ned for å gjøre dette mulig. Da NFU arrangerte en nasjonal spørrekonkurranse våren 91 om «Fugler på frimerker», kan man trygt si at responsen var dårlig. Det var bare ett lag som sendte inn svar, og det var den klubben som vant 1990-konkurransen, Drammens-juniorene. Denne ble arrangert i forbindelse med Nordjunex '90. På grunn av den dårlige oppslutningen, samt økonomien i vårt nystartede ungdomsforbund, fant NFU dessverre ikke å kunne delta ved årets «Frågesport» ved Nordjunex '91 i Lahti, Finland. Heldigvis, for å redde landets ære, fant Drammensklubben ut at laget skulle få forsvare sin tittel, og sendte for egen regning et tomannslag. Her skulle de møte tremannslag med reserve og lagleder. Laget besto av Rune Kaldestad og Sture Nilsson. Konkurransen var jevn helt fra starten, og Norge kjempet om ledelsen med Sverige i begynnelsen av konkurransen. Island var sterkt framme i midtfasen, og Finland kom for fullt med mot slutten. Det var totalt 30 spørsmål som denne gang dreide seg om fugler på frimerker, og utgangspunktet var Facit Spesial 1991.

- Resultatene: 1. Norge: 21 riktige svar.
2. Danmark og
Finland: 20 riktige svar.
3. Sverige og Island: 19 riktige svar.

En takk til Sture og Rune for god innsats, og ikke minst til Drammensklubben som sendte dem til Lahti.

Gunnar Loshamn.

Nordjunex '91

Årets nordiske utstilling for ungdom gikk av stabelen 8.—10. november i «Kunstmuseet» i Lahti, Finland. Lokalene var små, og det ble med dette ganske trangt mellom rammene. Besøkstallet oversteg det jeg tidligere har opplevd på Nordjunex-utstillinger, og det gjorde sitt til at det til tider var problemer med å ta seg fram. Folk var det over alt, både hos handlerne og mellom rammene, men størst var køene foran «Frama»-automatene. Dette fordi det var et eget Nordjunex-merke her.

Utstillingskomiteen ba juryen om «streng bedømming», og «ikke vær redd for å bruke hele medaljespekteret». Dette hadde nok sin virkning på juryen. I konkurranseklassen ble det delt ut seks vermeil, åtte stor sølv, 12 sølv, 13 sølvbronse, 22 bronse og fire diplomer.

I litteraturklassen ble det delt ut: En sølv, to sølvbronse, en bronse og fire diplomer. De norske resultatene ble stort sølv med ærespris til Ragnar C. A. Johnson for «Åland, stamps and postal history». Sølv gikk til disse: Erik Gulbrandsen for «Canada før 1935», Tone Thomassen for «Hesten i arbeid og fritid», og til Dag Røjhjell for «Land of 'Roos . . .» Sølvbronse fikk Terje Heskestad for «Norge 1855—1893». Bronse fikk disse: Kristian Vogt for «Norge 1909—55», Alf H. Bekkevik for «Norge fra 1950», Roy Myklebust for «Færøyske posthus». I litteraturklassen ble det delt ut en sølvbronse til Norsk Filatelistforbund for boka «Frimerker er gøy» og bronse til Per Kindem for «Lysbildeserie om montering og Lysbildeserie/kurshefte, hvordan bygge opp din frimerkesamling».

Gunnar Loshamn.

Alt klart for neste års «Frågesport»

Ved årsmøtet i SNU (Samarbeidende Nordiske Ungdomsforbund), ble emnene for de kommende spørrekonkurransene bestemt: 1992: «Samferdsel», — dette blir frimerker med fly, sjøfart, sporveg og landevegstransport. I 1993 blir temaet «Vekster», og i 1994 er det «Jordbruk, skogbruk og fiske». Utgangspunkt for spørsmålene hentes fra «Facit spesial». NFU vil også i 1992 arrangere en konkurranse med utgangspunkt i emnet. La oss håpe at deltagelsen blant klubbene blir god, og at de ser seg i økonomisk stand til å sende det seirende laget til Nordjunex '92 i Malmø. Den nordiske finalen finner sted 15. august.

Gunnar Loshamn.

Posthistoriske notiser

Feltpoststempler brukt under krigshandlingene april-mai 1940

Av Anders Langangen

I Postintendantens kopibok fant jeg dette brevet:

32
69 J.
40

100

9. oktober 1940.

Postmuseet ved sekretær frk. Greve,

Poststyret.

Datostempler.

Vedlagt følger 3 datostempler som må antas å ha interesse for Postmuseets samlinger.

Stemplerne tilhørte opprinnelig Hamar postkontor og hadde tekst: Hamar. De ble under krigen omgjort til bruk for feltposten. De ble nyttet under krigsoperasjonene i april og mai i år på Oplandene, i Gudbrandsdalen og videre til Åndalsnes, hvor felttoget i Sør-Norge sluttet.

Hvilke stempler dette var, ble funnet på Postmuseet, og avtrykk av stemplene følger. Jeg takker Postmuseet for velvillig hjelp i denne sammenheng.

Schweizer

FELTPOST PROVISORIER

Benyttet under krigsoperasjonene i april-mai 1940 på Oplandene, i Gudbrandsdalen og Åndalsnes. Stemplene tilhørte opprinnelig Hamar. De er omgravert av gullsmed Frisenberg, Hamar. De gamle bokstavene av herdet stål ble meislet bort og nye ble laget av bly eller tinn.

194.

195.

196.

«Stempel-vandalisme»:

Noen blir slått opp-ned, noen bommer på frimerket

I vår «serie» om stempel-vandalisme skal vi denne gang ta for oss noen spesielle eksempler på hva som kan inntreffe når vedkommende som står for stemplingen har det travelt og ikke passer på hva han/hun gjør.

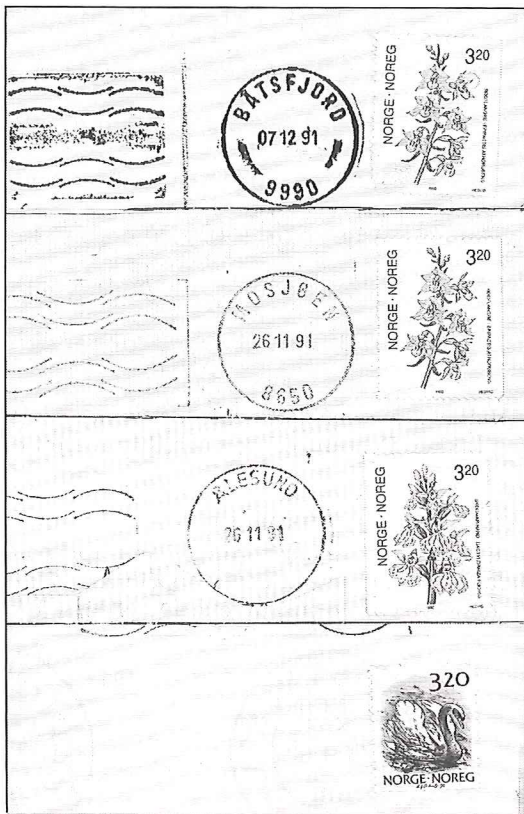
Først to klipp hvor selve avstemplingen med håndstempel er gjort sånn noenlunde pent,- dersom altså ikke stempelet hadde vært dreid så mye at resultatet ble stående på hodet! (Fig.1)

Vi innrømmer gjerne at vi ikke kjenner nøyaktig til hvordan slike stempler er konstruert eller hvilke rutiner som gjelder for bruken av dem. Men vi har en viss anelse om at det på stempelskiftet finnes en stillskrue som er plassert rett ut til venstre når stempelet er dreidd den riktige veien,- d.v.s. slik at avtrykket blir rettvendt. Med andre ord: Når stempelet holdes slik at skruen peker rett ut til venstre, vil avstemplingen bli rettvendt der den treffer. At man griper om stempelskiftet akkurat slik man har satt det fra seg sist man brukte stempelet (særlig når man har det travelt, som f.eks. like før jul), synes rimelig å anta. Hvorfor har man ikke på post-

kontorene en «stempel-holder» som er slik konstruert at stempelet nødvendigvis alltid blir stående «rettvendt», slik at - når man neste gang det skal brukes - «er nødt til» å få et rettvendt stempelavtrykk? Dette høres kanskje ut som rent flisespikkeri. Men for samlere som mottar brev hvor avstemplingen har skjedd «opp-ned», er dette slett ikke noen liten sak. Det skulle ikke være all verden å få til et system som - sånn noenlunde ihvertfall - garanterte mot slike resultater som her er vist. Vi klandrer ikke postfunksjonærene som i en travelt stund har kommet til

□ Fig 1: Ikke akkurat rettvendte stempler på disse to konvoluttene.

□ Fig 2: Dårlig «treff» karakteriserer disse maskinstemplene.

å «slå» på denne måten. *Det* kan skje for hvem som helst. Men det var altså dette med systemet, da...

Det neste eksempelet er hentet fra vår rikholdige samling av konvolutter som har passert stemplings-maskinene. På alle disse fire konvoluttene er frimerket plassert sånn nolenunde i henhold til de retningslinjer postverket selv har gitt, - i øverste høyre hjørne. Teoretisk skulle man her i alle tilfellene kunne ha oppnådd skikkelige rundstempler på frimerkene og bølgelinjene til venstre for dem. Mens altså frimerkene i disse tilfellene overhodet ikke er blitt berørt av noen del av stemplene! (Fig. 2) Det nederste eksempelet er vel det verste: Her har stempelet fra maskinen *så vidt* berørt overkanten av konvolut-

ten, slik at man overhodet ikke kan lese hvor avstemplingen har skjedd eller når den er blitt utført. Og nettopp DET var viktig for adressaten, idet konvolutten inneholdt utfylte skjemaer som skulle vært innsendt innen en bestemt frist - og hvor poststempelets dato ville være avgjørende for om fristen har vært overholdt.

Vel, slikt kan altså skje når maskiner tar over hele stemplingsfunksjonen og brevene ikke blir kontrollert senere innen de når adressaten. Samleverdig? Vel, kanskje - for noen. For meg er det bare å registrere at jeg har fått fire «ubrukte» frimerker jeg kan bruke på brev til noen andre (ikke frimerkesamlere) og at jeg har «tjent» kr. 12,80...

E.S.

nft

Vi sakser

UPU-symposium advarer mot usunn frimerke-politikk

Det er så mange ting vi kan glede oss over, vi frimerkesamlere. Størst av all glede er imidlertid at vi er blitt anerkjent. Omsider. Samarbeidet mellom samlernes internasjonale organisasjon FIP og de beslektede grupper av handlere, journalister og katalog-utgivere på den ene siden - og Verdenspostunionen (UPU) på den andre, er ikke bare etablert, men i høyeste grad utvidet.

De etiske regler man gikk inn for på Washington-konferansen i UPU, har vunnet terreng hos de frimerkeutgivende landene og har skapt respekt. Ikke nok med det: UPU's generaldirektør Botto de Barros fortsetter den samarbeidslinjen han lanserte under mottoet «skynd deg langsomt». Det gir et bedre resultat.

«Langsomt» er et vidt begrep, men allerede nå er det neste store fremskrittet gjort. For første gang i UPU's historie har det på unionens initiativ vært holdt et symposium hvor postfolk fra høyeste nivå og ditto representanter fra filateliens verden fremsatte synspunkter og utvekslet erfaringer. Det fant sted i Bern den 24. april, og rapporten fra det viktige møtet foreligger nå. Det viktigste emnet var utgivelsen av frimerker som skader filate-

lien. «Spekulasjonsutgavene», for å si det kort. Det har allerede fra UPU's side vært sendt rundt en kraftig oppfordring til medlemslandene om å føre en moderat frimerkepolitikk. På møtet advarte FIP mot en overproduksjon av frimerker, som visse land synes å betrakte som en engangsforeteelse på linje med plastbegre og ølbokser. Det ødelegger frimerkenes rennomé som samleobjekt og latterliggjør en avansert og intelligent hobby. Videre vender man seg mot de land som forpakter sine frimerkeutgivelser til et agentur, som lokker samlerne til å kjøpe ved uholdbare løfter om umåtelige verdiøkninger. Det gir uvegerlig store skuffelser og gjør det stadig vanskeligere å motivere nye samlere. Rekorden i *frimerke-pip* for 1988 innehas av St. Vincent som det året utga 397 merker og 47 blokker! Det svarer til hva Australia, Japan, Belgia, Folkerepublikken Kina, Italia, Sveits og USA tilsammen utga samme år.

FIP, handlerne og katalogutgiverne er enige om å oppfordre UPU til å påtale misbruk av frimerke-begrepet, begrense utgivelsen av miniatyrark, blokker m.v., stoppe anbuds- og lignende ordninger ved frimerkeproduksjon - og med et begrenset emnevalg til historie, natur, kultur, fred og mellomfolkelig forståelse.

(Ib Eichner-Larsen i *Berlingske Tidende*)

Bergens Befæstninger - feltpost

Av Torbjørn Larsson-Fedde

Festningsanleggene ved Bergen har sin opprinnelse tilbake til den borg Kong Sverre bygget omkring år 1185, Sverresborg, som Kong Haakon Haakonsøn etter 1248 lot bygge opp av sten. Den ble revet av Hanseatene i 1477, men fra 1645 ble Bergenhus festningsverker utvidet med flere batterier. Fra 1875 ble en rekke av anleggene utenom selve Bergenhus solgt og i steden påbegyntes i 1896 Bergens nye befestninger ved Kvarven, samt flere andre steder.

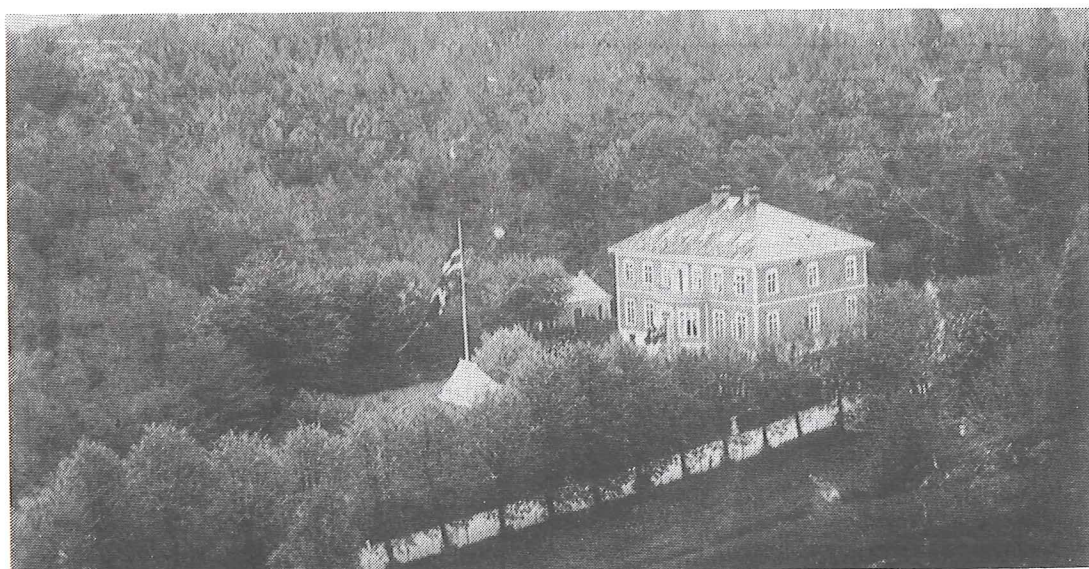
Som det vil fremgå var Bergen festning ingen vanlig

kystfestning. Samtlige hovedanlegg var konsentrert omkring byen, og de ytre anleggene besto utelukkende av minefelt og bestrykningsartilleri. Festningens oppgave tok utelukkende sikte på et direkte nærforsvar av Bergen havn og by.

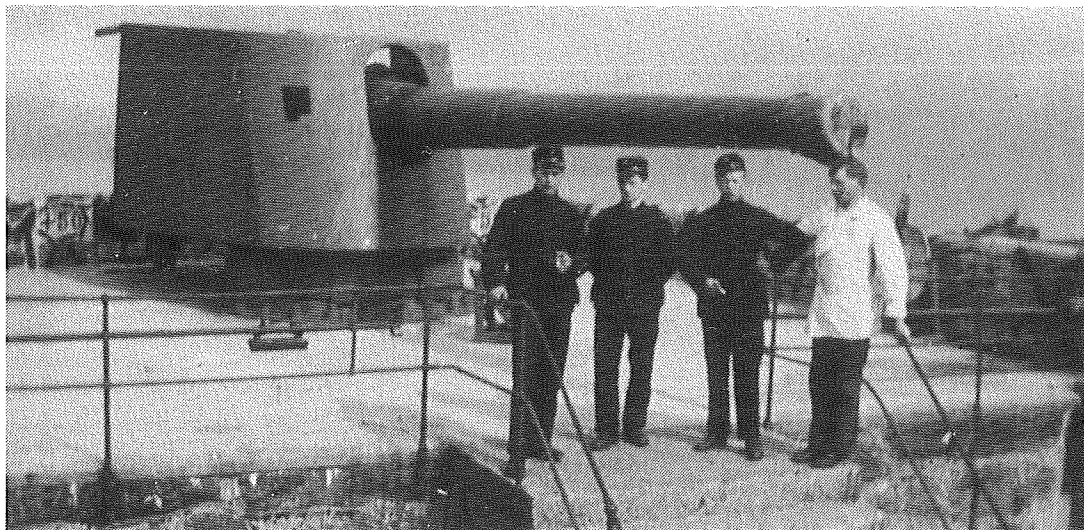
Bergen festning med anleggene på Kvarven fikk bemanning i 1898 med garnisonssted i Gravdal, og første kommandant var kaptein I. A. Helgesen. I tillegg til Kvarven-batteriet inngikk Hellen batteri, Øvre Sandviksfjell batteri, Nedre Sandviksfjell batteri, samt de ytre befestninger og et omfattende mineforsvar. Av de indre anleggene skulle Kvarven sikre «Vestre Byfjord», og Hellen «Nordre Byfjord».

Samtlige batterier var nedsprenget i fjell, kanonbetjeningen var i de fleste tilfeller beskyttet av kanonskjold og kanonstandens brystvern, men det manglet overdekete rom for den hvilende besetning og signalavdelingene. For å sikre seg at festningene til enhver tid var bemannet og bevoktet, ble det vedtatt å henlegge en del av festningsartilleriets skolevirksomhet til Kvarven og i Gravdal.

Under hele første verdenskrig var imidlertid festningen fullt oppsatt. I mellomkrigstiden ble avdelingene redusert til rene vaktavdelinger. Bare i noen korte sommeruker ekserserte kystartilleriets rekrutter på Kvarven, mens alt ellers var luk-

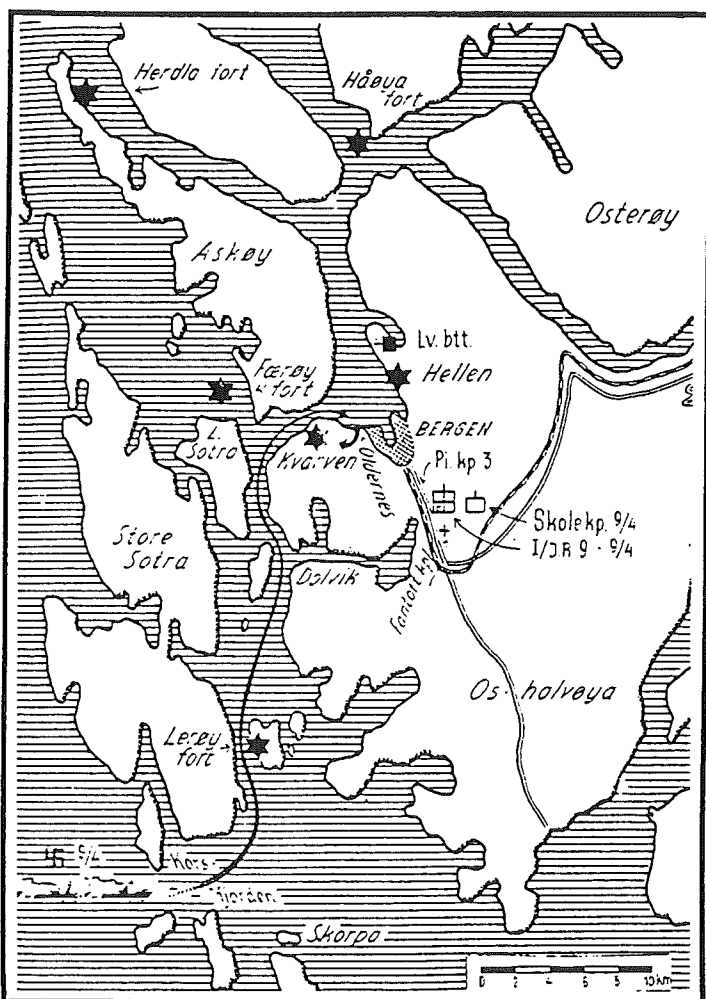
□ Det nye flagg heises i topp ved Bergen Befæstninger, Gravdal Garnison, 9/7-1905.

□ En av kanonene på Kvarven.

ket og låst. Bergen festning var blant de anleggene som fikk sikkerhetsvakter fra 1. juli 1939. Dette utgjorde ved krigsutbruddet 80 befal og 562 korporaler og menige. Festningens kommandant i april 1940 var Oberst G. I. Willoch, og han hadde med sin stab og sambandsekspedisjon standkvarter på Kvarven.

Med unntak av Lerøy fort, var det bare de to indre fortene Kvarven og Hellen som kom i kamp med den tyske flåtestyrken den 9. april 1940. De tyske fartøylene kom også helt tvers av Strushavn før skytingen fra festningen begynte, og ildordren ble gitt klokken 0358. Mens batterisjefene kunne se målene tydelig i sine prismekikkerter, hadde betjeningen ved avstandsmålerne og kanonene sine vanskeligheter. Skytingen ble derfor dårlig, og skuddene falt foran krysseren «Køln» (tysk feltp.nr. M 06412) som snart gled velberget inn i batteriets dødsone. Omtrent to timer og tretti minutter etter at det første tyske fartøyet hadde kommet tilsyne ved Stangen lykt, var kampen over. To tyske

□ Kart over Bergens Befestninger med den tyske innmarsjruten inntegnet.

□ Kort stemplet «Bergen Befestninger» 29/3-18.

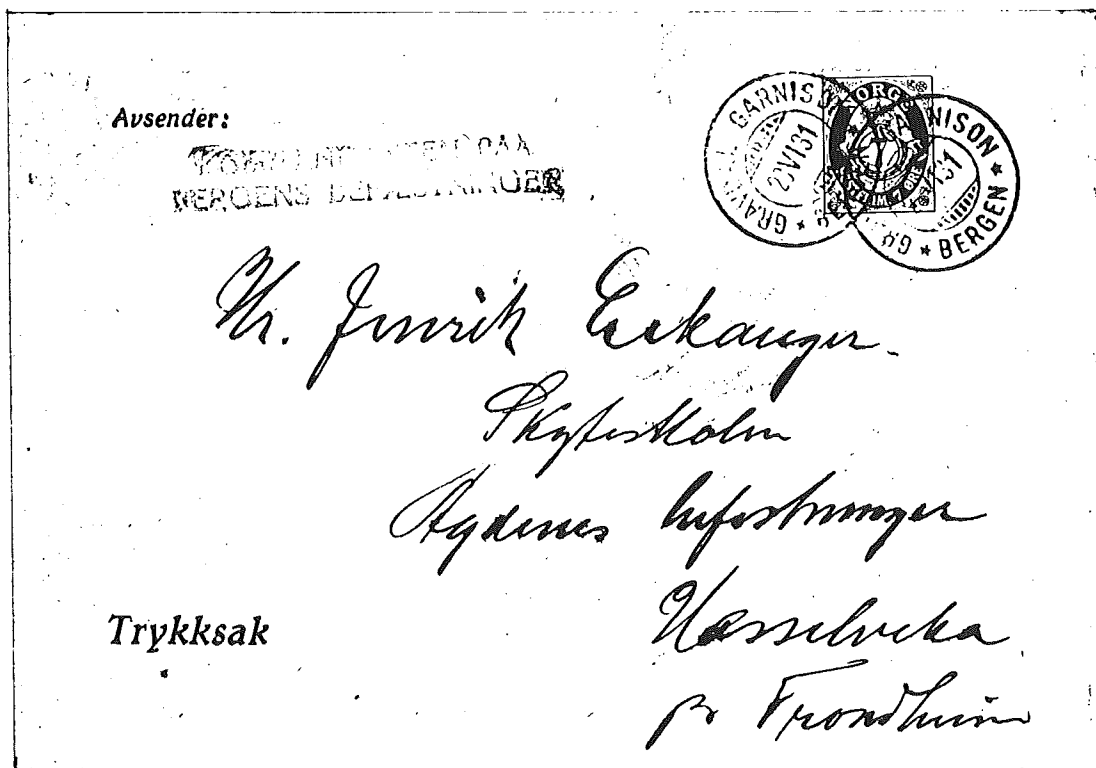
kryssere ble skadet, derav «Königsberg» (tysk feltp.nr. M 22289) meget sterkt. Bergens festning ble overgitt pr. telefon, og Kvarven Fort klokka 0700. Ut på formiddagen besatte tyske marineartillerister batteriene på fortet, samtidig som de heiste et

stort hakekorsflagg på Kvarven.

De tyske marineartilleristene tilhørte «Marine Artillerie Abteilung 504, batterie 1. og 2.» I løpet av dagen ble de norske krigsfangene som tyskerne tok på Kvarven innlosjert på den gamle korvet-

ten «Nordstjernen», som lå ved Marineholmen, og ombord i skoleskipet «Statsraad Lehmkuhl» ute på fjorden. Noen kom også ombord i Møre og Romsdal Fylkesbåters skip «Mørejarl» ved Marineholmen. Senere ble de norske internerte flyttet fra Marineholmen til Eidsvåg hvor de ble innlosjert ombord i Bergenskes to passasjerskip «Leda» og «Jupiter» som lå oppankret her. I slutten av mai 1940 ble storparten av de internerte satt fri.

Som tidligere nevnt lå militærforlegningene til Kvarven befestning i Gravdal i Laksevåg, og her opprettet også tyskerne hovedkvarteret for staben i Marine Artillerie Abteilung 504 (feltp.nr. M 17053). Artillerigruppe Bergen hadde ti anlegg under sin kommando, samt at det i tillegg fantes en rekke

□ Trykksak-brev fra «Kommandanten paa Bergens Befæstninger» stemplet «Gravdal Garnison», 23/6-31. Datostempelet av spesiell sveitsertype med to lukkede stjerner ble antagelig levert ved opprettelsen i 1918.

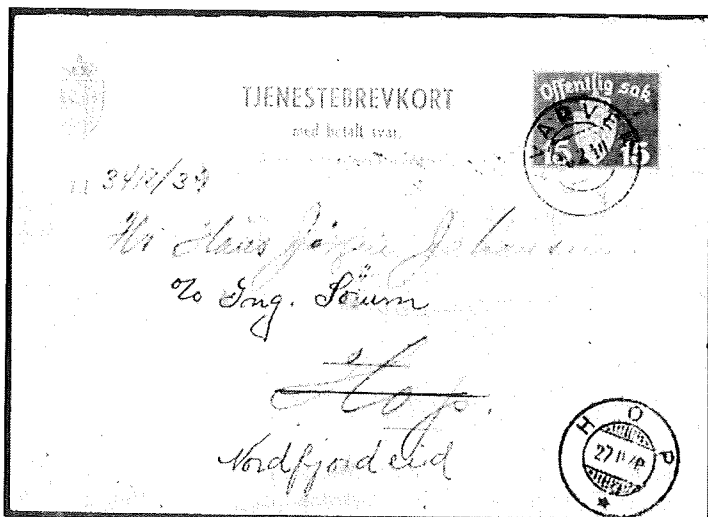
marineluftvern batterier med 10,5 cm og 12,8 cm luftvernkanoner. I Gravdal lå også «Krigsgefangenzweiglager Gravdal» (feltp.nr. M 17053 D) og «Netzsperruntergruppe Gravdal» (feltp.nr. M 38790 A).

I dag er Kvarven fort ikke i operasjon, men er flittig brukt som turområde og friareal. Laksevåg Kulturhistoriske Forening har påtatt seg å få orden på veier, stier, ekserserplasser, kanonstillinger og torpedobatteri. Det vil bli satt ut benker og informasjonsplakater rundt i området. Arbeidet har pågått siden våren 1991, og i nærmeste fremtid vil det bli montert en 15 cm kanon i en av de gamle kanonstillingene. Gravdal Garnison er også nedlagt, men NUTEC (Norsk Undervannsteknologiske Center) og deler av Sjøkrigsskolen ligger i dette området, og et av husene brukes fremdeles som admiralens bolig.

Feltposttjenesten

I «Cirkulære fra Poststyrelsen» datert 14. august 1914 meldes det at Bergen Befestninger, feltpostkontorene nr. 22 og 23 inntil videre er i virksomhet ved de militære avdelinger vestenfelds. Post til disse blir dirigert østfra over Bergensbanen og ellers over Bergen. I følge den «Blaa Løve» nr. 3-1981 bekrefte det at feltpostkontor nr. 22 lå i Loddefjord i årene 1914–1918. Gravdal Garnison ble utbygget omkring århundreskiftet, og fra den 1. april 1919 fikk garnisonen status som feltpoståpneri med stykk-junker Halvorsen som bestyrer.

Feltpoståpneriet sorterte under Bergen postkontor, og de utvekslet post med hverandre tre ganger daglig. Fra 1. oktober 1937 ble navnet

□ Tjenestebrevkort med betalt svar stemplet «Kvarven» 26/2-40. Torings stempelttype med tverrbjelker i indre ring. Det gjelder innkalling til seks måneders våpenøvelse ved Bergen festning fra ca. 1. april 1940.

endret til Kvarven feltpoståpneri, og det var i virksomhet frem til krigsutbruddet den 9. april 1940 da det ble nedlagt. Etter fem lange år ble Kvarven feltpoståpneri gjenopprettet den 12. juli 1945 under ledelse av korporal Øivind Fredriksen. Den 1. april 1950 ble Kvarven feltpoståpneri omgjort til fast poståpneri, og fra 7. desember 1964 omgjort til underpostkontor II. Fra 1. januar 1965 ble navnet endret til Ytre Laksevåg og blir der-

etter å regne som et helt selvstendig postkontor.

Feltpoståpnere/poståpnere:

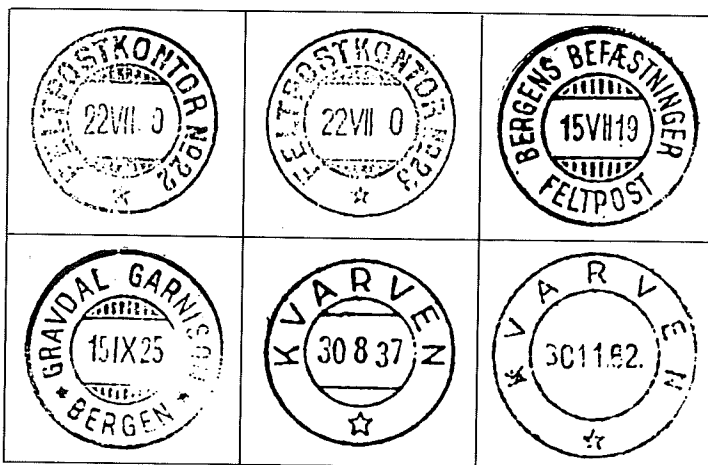
Fra 12/7-1945. Korporal Øivind Fredriksen.

Fra 1/10-1945. Soldat Malvin Emil Landro.

Senere i 1945 ble det bestemt at det militære skulle sørge for betjeningen.

Fra 1/10-1946. Poststyrer Sigrid Larsen.

Fra 1/2 -1959. Poststyrer Anna Konstanse Odland.

□ Stempler som har vært i bruk ved militære avdelinger i Bergen distrikt.

I det svenske forbunds-tidsskriftet SFF-Filatelisten har den mangeårige visepresident i FIP og erfarne jurymann George B. Lindberg skrevet en artikkel om sitt syn på jurymedlemmer og bedømmelse ved frimerkeutstillinger. Vi er bedt om å gjengi Lindbergs artikkel også i NFT, og det gjør vi her – med innhentet tillatelse fra forfatteren.

Dommere og jurymedlemmer — hva er det?

Av George B. Lindberg

I de siste årene har det vært mange innlegg og redaksjonelle uttalelser om hvordan juryene bedømmer utstilte eksponater, – såvel på nasjonale som på internasjonale utstillinger. De europeiske filatelistiske tidsskriftene har vært fulle av slike innlegg. I det svenske forbundsorganet SFF-Filatelisten hadde man sogar et innlegg nylig hvor innsenderen lurte på om man kunne kjøpe seg en gullmedalje...

Jeg skal her forsøke å klargjøre hvordan det i praksis er å være dommer eller inngå i en jury som har som oppgave å bedømme en internasjonal frimerkeutstilling.

En fotball-dommer fatter f.eks. sin beslutning i løpet av brøkdelen av et sekund, mange ganger selv om den skyldige nesten er skjult bak en medspiller. Han har en tøff oppgave.

Det samme er forholdet med den som bedømmer f.eks. «is-dronningers» prestasjoner. Hurtig skal de holde opp sine kort med 5:2, 5:4 eller hva prestasjonen anses å være verd. Og han eller hun må gjøre dette etter egen vurdering.

Vi har en masse dommere som opptrer på bl.a. dyreutstillinger. Der skal man sakkyn-dig bedømme katters haleføring, kyrs melkeprestatjon, hesters kapasitet, sauers ullkvalitet m.m. Bedømmelsen skjer etter vedtatte regler, – omstendelig og inngående og for det meste under almenhetens påsyn.

Så har vi dem som skal bedømme frimerkesamlinger, som de fleste av oss har satt sammen gjennom mange år med forsakelse av andre aktiviteter som kanskje til og med har vært fristende.

For hver større FIP-utstilling blir det av FIP-ledelsen utpekt en koordinator – en sambandsmann mellom FIP og utstillingsorganisasjonen.

Koordinatoren har bl.a. som oppgave sammen med utstillingens organisasjonskomite å finne frem til et passende antall jurymed-

lemmer til å bedømme utstilte eksponater eller deler av utstillernes samlinger.

Tidligere fikk jurymannen/kvinnen beskjed om hvilke land eller hvilket område han eller hun ville få å bedømme. Det var en bra forholdsregel som ga jurymedlemmene tid til å fordype seg i et område som de kanskje ikke behersket fullt ut.

Nå får alle jurymedlemmer beskjed lang tid i forveien om hvilken gruppe de tilhører og hvem som er gruppeleder. Juryen deles nemlig opp i forskjellige grupper på tre til fire personer – hvorav en gruppeleder, som for det meste er en eldre og pålitelig jurymann med stor erfaring – og som er gruppens talerør ved juryens samlede møter.

Nå får jurymannen til og med flere uker på forhånd beskjed om hvilke eksponat som skal bedømmes. Dessuten får jurymannen opplysning om eksponatenes tittel og eiere!

Nå begynner de fleste jurymennene en febrilsk leting i eldre resultatlister for å skaffe seg rede på hvilke medaljer eksponatet har oppnådd tidligere. Mange jurymenn er forut-seende og har egne noteringer. Det samme har de fleste kommisjons-presidenter, der opplysninger bl.a. er lagret på data.

Ved ankomsten til utstillingen møtes juryen under høytidelige former. Ledelsen blir valgt og det blir fremholdt at alle beslutninger må holdes innen juryen og at hestehandel og annet hokus-pokus ikke må forekomme.

Juryarbeidet begynner gruppevis. Siden for noen år tilbake er et poengsystem tatt i bruk. Mange benytter seg imidlertid av den gamle metoden – først bedømmes medaljen og deretter poengene. Mange nye jurymedlemmer, som tidligere aldri har vært med, blir sjokkerte. Hadde det vært mulig ville håret ha reist seg på hodene deres.

Med energi, stor kunnskap og inngående studier kommer disse «nye» jurymedlem-

mene – og også noen få av de eldre – til at det for et visst eksponat i høyden kan bli «sølv». Det viser også poengsifrene. Oftest gir da f.eks. gruppelederen beskjed om at «det eksponatet har tidligere oppnådd en gull og jeg aksepterer ikke å gå ned mer enn et medaljetrinn», det vil si i dette tilfellet til stor vermeil.

Vi har ofte spurt oss selv – hvordan vet gruppelederen hvilke medaljer eksponatet har oppnådd tidligere? Og hvem sier at det er samme eksponatet? Eller er eksponatet i mellomtiden utvidet?

Mange jurymenn sier at de husker eksponatet fra den og den utstillingen! Hvem tror på slike erindringsbilder? Hvem vet om eksponatet er utviklet siden sist? En jurymann svarte nylig på dette spørsmålet på et symposium – at det ser man på albumbladene – de nye er hvitere enn de gamle! I alle tilfeller oppstår det store diskusjoner.

I de fleste tilfellene får gruppelederen «rett». D.v.s. at eksponatet får en høyere medalje-valør enn det fortjener.

Alle glemmer at en sølvmedalje på en internasjonal utstilling er en meget høy utmerkelse. Det er dessverre ikke alle eksponat som glimrer som gull. Men slendrian ved vurderingen har gjort det slik. Har et eksponat en gang fått gull eller stor sølv eller stor vermeil, så får eksponatet det samme også på den følgende utstillingen, med ytterst få unntak. Ingen synes å bry seg. Alle har sett i anmeldelsesskjemaene og FIP's resultatlister og andre utstillingers palmaréer – og så blir det sølv år for år. Og man spør seg – hvem sier at denne juryen er bedre eller dårligere enn foregående jury?

Hver jury burde bedømme i henhold til sine egne kunnskaper. Bedømming burde skje uten viten om hvem eksponatet tilhører og hva eksponatet tidligere har fått for medaljer.

For at en slags rettferdighet skal kunne oppnås, foreslås at hvert eksponat stilles ut anonymt. Ingen i juryen skal ha kjennskap til hvem som eier eksponatet. Alle forhåndshjelpemiddel forsvinner fra jury-rommet – de provisoriske anmeldelsesskjemaene og juryens lister over tidligere oppnådde utmerkelse. Dessuten skal ingen jurymann i forveien få vite noe om hvilke eksponat han eller hun vil komme til å bedømme. Det får juryen vite på dens første møte.

Alle datalister destrueres – også de som FIP-kommisjoner har satt sammen. Alt skal foregå anonymt. Og dersom noe av det som

organisasjonskomiteen vet, siver ut, skal det betales et høyt straffegebyr til FIP for dette.

Alle eksponat skal dessuten ha samme antall rammer. Som det nå er får eksponat med tidligere lav bedømmelse, i høyden fem rammer, mens de som har oppnådd edlere medaljer, får åtte rammer. Allerede dette gir juryen en pekepinn om hvordan den skal bedømme.

Selv her blir det sjelden noen høyere medalje. Det var sølv tidligere og det blir sølv nå «selv om et og annet hvitt blad skiller seg fra de mørkere».

Ærligheten, dyktigheten og tidsfaktoren ved bedømmelsens gjennomføring, må fremtidig gjøres mer korrekt enn slik det foregår idag. FIP's nye reglementer er tidsmessige, men de må også etterleves på en slik måte at utstillerne har tillit til at juryen arbeider seriøst.

Slendrian må en gang for alle bannlyses.

Vi sakser

Privat italiensk «frimerke»-utgave

Postmyndighetene kan komme til å måtte svi når man utgir for mange forskjellige frimerker.

I den anledning har nemlig en rettssak i Napoli mot tre ungdommer skapt adskillig røre og fornøyelse.

Gjennom et helt år hadde ungdommene frankert brev med egne lagede «frimerker», og de hadde moret seg med å sende disse brevene til alle deler av kloden, før de til slutt ble avslørt. Her var det merker «utgitt» i anledning av flere merkverdige og mystiske begivenheter, s.s. «Olympiske leker i Ottaviano», en ubetydelig landsby utenfor Napoli – eller i anledning av «det forurensede vanns uke» i Napoli – eller «Saddam Husseins spagetti-krig»!

I retten forsvarte de seg med at det hele var en «practical joke».

Rødmende overførte postfolkene ved Napolis hovedpostkontor skylden på det automatiske postsorteringssystemet, hvor det bare ble tatt få prøver, og – ikke minst – på det faktum at det kom så mange nye frimerker at de ikke visste hvilke som var ekte utgitt eller ikke!

(Frimærkesamleren)

Avdeling for portosendinger

Noen refleksjoner omkring et brevkort med forhindringer

Av Aasmund Sandland

Hermed fotokopi av et brevkort (i dette tilfelle et prospektkort) avstemplet Drammen 3 X 1901, til Christiania. Kortet er frankert med 5 øres frimerke, og dette var riktig innenlandsporto for brevkort (som det het den gang) fra 1.7.1877 til 30.6.1919. Kortet er allikevel satt i porto «10 øre å betale» av mottaker, det vil si, Postverket har ment at kortet kvalifiserer til brevtaksten som den gang var 10 øre, hvorav altså bare 5 øre var betalt av sender, og spørsmålet er da hvilken hjemmel Postverket hadde for denne uttaksering.

Som synes av Fig. 1a er bilsiden av kortet profesjonell nok, noe en på ingen måte kan si om adressesiden, se Fig. 1b. Kortet er ikke påtrykt den vanlige betegnelse Brevkort, som på denne tiden ofte forekom på opptil flere språk. Derimot er kortet utstyrt med den tyske betegnelsen Postkarte, påført med tydelige håndskrevne bokstaver over adressen.

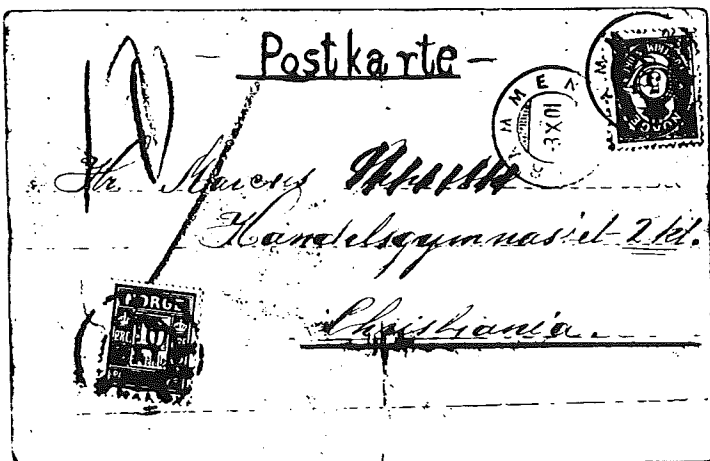
Kortets mål – 140 x 90 mm – er ideelle, og kartongkvaliteten kan ikke ha gitt noen grunn til «straffereaksjon».

I Leiv A. Breckes «Kilderegister for årene 1875–1889», utarbeidet for Norsk Poshistorisk Selskap, finnes på side 95 en henvisning til «Norsk

□ Fig. 1a.

Lovtidende» for 1879, vedr. brevkort. Ved vanlig imøtekommenhet fra Postmuseet v/ herr Tollum har jeg fått tilsendt kopi av den aktuelle presisering fra Marine- og Postdepartementet av 13.9.1879, og jeg legger ved kopi in extenso, se Fig. 2. Det gjøres her klart for Postverkets ansatte at kun brevkort som var trykket «ved forføining af Poststyrelsen» kunne beforders med posten for den modererte porto for brevkort. Det henvises til postkonvensjon fra Paris 1878, men i skrivelsen sondres det ikke mellom kort til bruk til utlandet og til innenlands

□ Fig. 1b.

Skrivelse fra Marine- og Postdepartementet til en Postexpeditor, 13 Septbr. 1879
hvor i paa Foranledning meddeles, at kun Brevkort, der ere trykte ved Forføining af Poststyrelsen, kunne forsendes med Posterne mod den for samme bestemte modererede Porto (fr. Expeditionsreglementet til den i Paris den 1ste Juni 1878 afsluttede Postkonvention XV. 4).

□ Fig. 2.

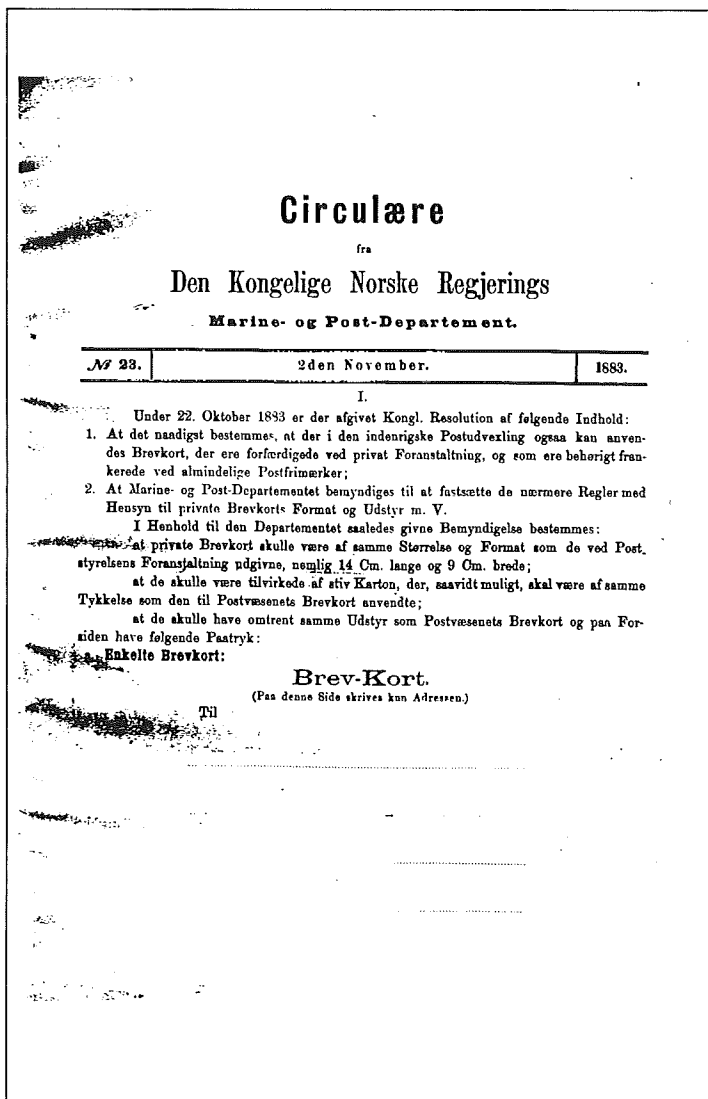
bruk, slik at en må anta at bestemmelsen gjaldt brevkort generelt.

I Cirkulære fra Marine- og Postdepartementet nr. 23 for 2. nov. 1883 blir så kunngjort kgl. resolusjon av 22. okt. 1883. (Fig. 3.) Denne går ut på at det nå, i den innenrikse postveksling kan anvendes brevkort som er «forferdiget ved privat foranstaltning». De skulle i så tilfelle ha «omtrent samme utstyr» som Postvesenets brevkort, og ha påtrykt: «BREVKORT / Paa denne Side skrives kun Adressen».

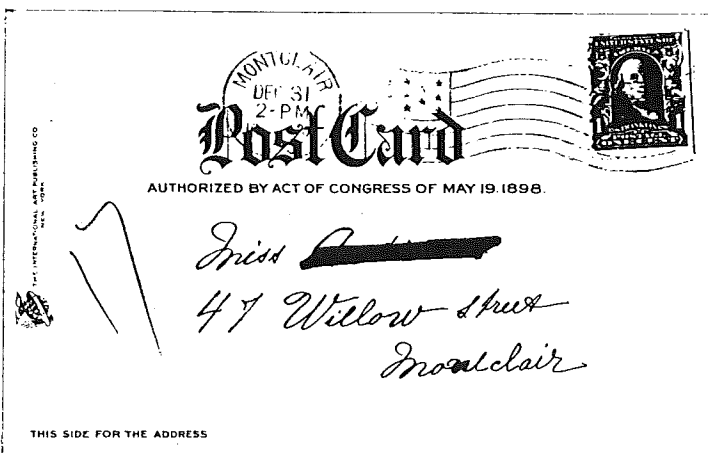
Fra hvilken dato privatfremstilte brevkort ble gjort lovlige i Norge, for bruk til utlandet, er ukjent for undertegnede. Iflg. UPU-konvensjonen var slike kort tillatt fra 1886, men da under den forutsetning at det enkelte UPU-land hadde gjort slik fremstilling lovlige.

Til sammenligning kan nevnes at et land som USA, iflg. N. Klottrup i Dansk Fil. Tidsskrift nr. 1/1886, etter all sansynlighet ikke tillot privat fremstilte brevkort (til utlandet) før 1898, og fremstillingen måtte skje i henhold til lov av 19.5.1898, noe som bekreftes av det brevkort fra omkring århundreskiftet som er vist i Fig. 4. Det gjøres på kortet oppmerksom på at det er «Authorized by Act of Congress of May 19, 1898».

Konklusjonen må bli, at selv om privatfremstilte brevkort var tillatt i Norge omkring århundreskiftet, så måtte slike kort tilfredsstillende bestemte krav. Det viste kort iflg. Fig. 1a/b er et eksempel på hva som ikke kunne tolereres, og det er en påminnelse om at skulle man dra nytte av den reduserte portosatsen for brevkort, så måtte det skje på postvesenets premisses.

□ Fig. 3.

□ Fig. 4.

nft

Vi sakser

Dog Warning Card

DANGEROUS DOG

At address _____
(Case in front of mail for address where dog poses a threat - do not deliver this form)

Description _____
(Color, size, breed, if known.)

Dog's name, if known _____

Do not deliver mail if you feel endangered by an animal.

Postmaster: If customer moves, immediately forward this form under separate cover to the receiving office postmaster in order to alert carrier of new dog on route.

PS Form 1778 July 1985

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1987 183 171

☐ Hundeadvarselkortet som postbudene i USA har til internt bruk. Her redegjøres det nøye om farlige hunder hos brevmodtageren.

Postbud sender advarselkort mot farlige hunder!

I USA har man utstedt et «hundeadvarselkort» beregnet til bruk blant postbud. Kortet er trykt på gul kartong av selveste US Government Printing Office. Det forteller bl.a. at på adressen befinner det seg et faretruende eksemplar av hunderasen. Videre finner man en beskrivelse av dyret (farve, størrelse, rase - hvis en slik kan identifiseres) - og endelig hundens navn, om dette kjennes. Kortet slutter med en advarsel til brevbæreren: «Avlever ikke post hos en adressat hvis du føler deg truet av dyr». Endelig finnes en bemerkning til postmesteren om straks å ettersende advarselkortet til det nye postdistriktet, dersom den oppgitte adressat flytter, slik at det nye postbudet kan bli advart.

Disse advarselkortene mot hunder finnes i flere versjoner, fremgår det av en artikkel i Milwaukee Journal. Den er skrevet på bakgrunn av en kontrovers i byens nordvestkvarter hvor to løshunder «Lucky» og «Lady» er den direkte årsak til at beboerne i to husblokker i to uker har vært henvist til selv å hente posten på posthuset.

Postbudene har med etatens støtte nektet å betjene kundene i disse husene, av frykt for hundene. Hundenes eiere har

ikke villet etterkomme et påbud om å holde dem inne eller i bånd, mens posten bæres ut. Hundenes eiere mener at «Lucky» og «Lady»s spesielle aversjon mot postbud stammer fra en episode hvor et postbud beskyttet seg med en sprayflaske med et spesielt anti-hundestoff.

(Ib Eichner Larsen i Berlingske Tidende)

Det grønlandske postvesenet har flyttet

Kalaalit Allakkeriviat, eller Grønlands Postvæsen, flyttet filateli-avdelingens produksjons-avdeling fra København til Ammassalik på Grønland den 1. september 1989. Siste del av flyttingen av Grønlands Postvæsen regner man med skal være avsluttet pr. 1. januar 1992. Man uttrykte derfor ønske om at alle henvendelser til filateli-avdelingen allerede fra 15. desember 1991 skulle skje til Kalaalit Allakkeriviat, Grønlands Postvæsen, Filateli-avdelingen, DK-3913 Ammassalik, Grønland.

I tilknytning til flyttingen har det blitt endel feilekspedisjoner. Dette håper man skal bli betraktelig mindre etter 1. januar i år.

(TROMSØ)

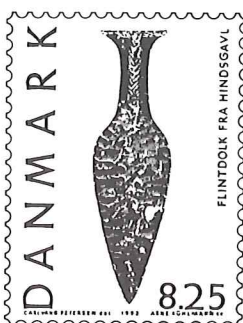
nft

Nytt om nye frimerker

DANMARK

13/2 -92: Fire frimerker i en serie som viser gjenstander fra Nationalmuseets samlinger. Merkenes får pålydende kr. 3,50, kr. 4,50, kr. 4,75 og kr. 8,25. Motivene er henholdsvis Leirskål fra Skarpsalling, Danserinnen fra Grevensvænge, Grundestrup-kjelen og Flintdolke fra Hindsgavl. Og merkene får henholdsvis fargene brun/fiolett, oliven/grå, sort/brun og fiolett/grønn. Merkenes er utformet av Carl Vang Petersen etter fotos av Kit Weiss. Gravør er Arne Kühlmann, og merkene trykkes i ståltrykk på fluorescerende papir av PFC's frimerketrykkeri.

Frimerket med Leirskålen (pålydende kr. 3,50) utgis også i hefter med ti merker i hvert.

Fra Nationalmuseet

FINLAND

4/2 1992: To frimerker i anledning de olympiske leker i Albertville og i Barcelona i 1992, – henholdsvis vinterleker og sommerleker. Billedmotivene gjengir de tradisjonelle olympiske grenene skiløpning og svømming, og pålydende blir henholdsvis 2,10 mk og 2,90 mk. Begge merkene er tegnet av Torsten Ekström. De trykkes i firefarvet offset av Oy Frenckell Security Systems Ab.

Olympiske Leker.

FÆRØYENE

10/2 1992: Fire frimerker som avbilder postførende båter gjennom tidene. Båtene «Ruth», «Ritan» og «Sigmundur» er forlengst avløst av mer moderne båter, mens «Másin» fortsatt trafikkerer ruten mellom Hvannasund, Fugloy og Svánø. De fire merkene med postbåter får – i nevnte rekkefølge – pålydende kr. 2,00, kr. 3,70, kr. 5,50 og kr. 8,00. Merkenes er tegnet av Bárkur Jákupsson og trykkes i flerfarvet offset i Holland.

Postbåter

Frimerker — en skoleaktivitet på fremmarsj

NFU samlet lærere og ungdomsledere til kurs i Tønsberg

Av Tom Woxen

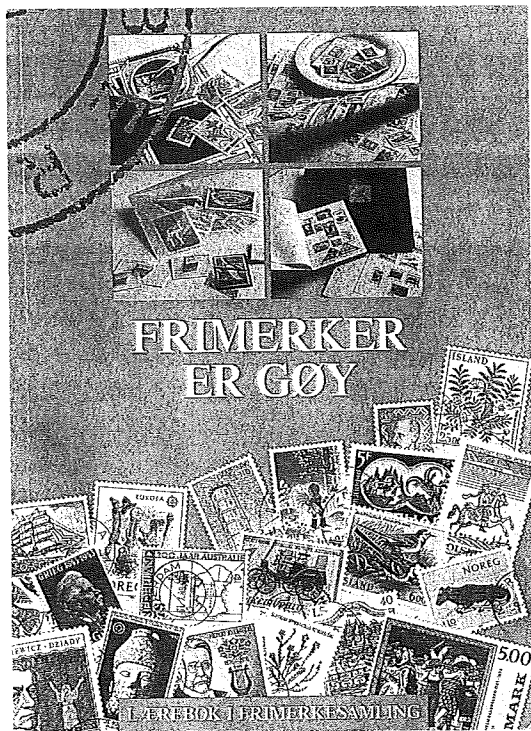
Grand Hotel i Tønsberg var stedet for 35 lærere og ungdomsledere da NFU i helgen 22.–24. november inviterte til sitt første kurs om frimerker og frimerkesamling som valgfag og heldagsskole-aktivitet.

Norges frimerkeungdom, tidligere Norsk Filatelistforbunds ungdomsorganisasjon, er fra 1991 en mer selvstendig organisasjon hvor medlemmer er frimerkeklubbens junioravdelinger samt deltagere fra annen filatelistisk ungdomsvirksomhet. Med meningsfylt fritidssyssele for ungdom som et av sine hovedmål, utgjør NFUs arbeid på landsbasis et viktig bidrag til det totale ungdomsarbeidet i Norge.

Pr. 15/11-91 var 111 medlemsklubber med 1651 registrerte medlemmer tilsluttet NFU. Einar Gjærum, mangeårig leder av NFU og Tønsbergkursets initiativtaker, forteller entusiastisk om all aktivitet rundt frimerkesamling som hobby og (for mange) lidenskap. Med glede registreres at stadig flere lærere, som ofte i utgangspunktet selv er interessert og/eller involvert i klubbarbeid, tar emnet **FRIMERKER** opp i skolen. De innser hvor utrolig mye spennende og lærerikt som kommer ut av et lands frimerkeutgivelser og hvordan man kan nyttiggjøre dette i undervisning. I Bærum, hvor nå de fleste skoler har 11/2 års heldagsskolevirksomhet bak seg, har emnet frimerker hatt en stadig økende utbredelse hos de minste.

NFU har opprettet en egen «skoleavdeling» til spesielt å ta seg av arrangementer og opplegg som skolefolk og ungdomsledere kan dra nytte av i det videre arbeid. Flere eksempler fra lærere som deltok i Tønsberg, fortalte sitt tydelige språk om hvor inspirerende frimerker og frimerkemotiver kan virke i f. eks. O-fagundervisning.

Det var en forventningfull og spent forsamling som inntok setene i et velegnet møterom

□ Læreboken «Frimerker er gøy» er et nyttig redskap for alle som vil lære noe om frimerkesamling.

på Grand Hotel i Tønsberg fredag ettermiddag. Ved avslutning og utdeling av kursbevis søndag middag, var stemningen svært fornøyd og god, – folk hadde funnet hverandre i felles interesse for noe det var verdt å jobbe videre med, erfaringer var utvekslet og man hadde gitt hverandre positive impulser. Ikke minst hadde NFUs representanter samt kursler Agnar Lundblad fra Voss, selv frimerkeentusiast og lærer, gitt av seg selv og inspirert til videre satsing.

Fra det rikholdige program disse dager (dog uten stressende tidsfaktorer som kjørte folk i senk...) skal her nevnes: Presentasjon av NFU og dets virke, utvikling av klubbvirk-

somhet på juniornivå, litt lederpsykologi, opplegg for klubbmøter, forslag til årsplan, frimerkekurs, litt posthistorie, frimerkesamling som valgfag, aktivitet i heldagsskole/fritidshjem, hvorledes etablere klubb (evt. med tilknytning til NFU) osv. Som man ser, noe for enhver som ønsker å komme i gang. Fra eksperthold var det også gitt plass til et kåseri med et emne litt på siden, men som forsamlingen tydelig satte stor pris på: *Erik Olafsen* fra Kjell Germeten A/S redegjorde for forfalskninger som kan være aktuelle blant filatelistiske objekter.

Postene ble, foruten av nevnte Lundblad, tatt godt vare på av *Jon Almendingen*, Sandnessjøen, (også han lærer, i tillegg mangeårig leder av frimerkeklubb) samt *Rolf Lande* fra Sarpsborg. Sistnevnte ikke selv lærer, men i 18 år i spissen for frimerkeaktiviteter i området! Hele tiden i nært samarbeid med skole.

Kortfattet og greit var alle kurssets emner sammenfattet på kopier som ble utdelt til alle deltagerne, sammen med perm, slik at repe-

tisjon og fordypning i stoffet lett skulle være mulig på et senere tidspunkt. Samtlige fikk også utdelt boken «*Frimerker er gøy*» med lærerveiledning. Ekspertisens dom er klar: Boken er til nå den beste lærebok utgitt om frimerkesamling. Norsk Filatelistforbund står bak utgivelsen. Forbindelsen til Norges Frimerkeungdom er nevnt, forbundet har dessuten et nært samarbeid med Postverket. Kreftene drar med andre ord sammen, til beste for alle som skal ha med grasrotnivået å gjøre. Det er jo ikke alltid tilfelle med organisert ungdomsarbeid. Norsk Filatelistforbunds representant *Bodil Hillesøy* var forøvrig selv ivrig (og for de andre nyttig) deltager på kurset i Tønsberg.

NFU planlegger nytt kurs i 1992. Mange vil ha stor nytte av å delta, det er da verdt å understreke stor nytteverdi også for lærere som ikke har egen frimerkebakgrunn. Opplegget som NFU presenterer, baserer seg egentlig kun på en interesse for å komme litt videre med aktiviteter som man tror unge har glede og nytte av.

nft

Postkassen

Byttekontakter

Hr. redaktør:

Undertegnede har byttet frimerker med samlere i Øst- og Vest-Europa med meget godt resultat gjennom mange år. Aldri har jeg vært lurt av dem, mens jeg derimot har endel dårlige erfaringer med norske samlere.

Når en bytter noen brev og har tilgode fra 30 til 120 kroner og man ikke hører noe mer, kan en undre seg på om det er lurt å bytte når man ikke får det man har tilgode.

For ikke å snakke om en som lurte meg på flere hundre kroner...

Å advare samlere mot den ene eller den andre type mennesker, har ingen hensikt. Det hver enkelt samler må gjøre i innledningsfasen er å oppnå god kontakt og sende lite merker i begynnelsen – for deretter å øke mengden hvis man er tilfreds. En må også i hovedsak gjøre samlere oppmerksom på hva en ønsker og hva en har i bytte.

Håper De kan ta med noen ord om dette i NFT, til glede for noen og advarsel for andre.

Med vennlig hilsen
Georg Zamojski
Levanger

nft

Vi sakser

Frimerke nr. 1.000 utgitt i Danmark

I Danmark ble frimerke med katalognummer 1.000 utgitt den 19. september 1991. Det var et merke fra serien «Plakater på frimerker», og pålydende var kr. 4,50 og viste «Plakatutstilling i zoologisk have». Dette fremgår av supplementet til den danske AFA-katalogen, som publiseres i «Populær Filateli».

Sverige var først ute i Norden med å gi ut frimerke nr. 1.000. Det skjedde allerede i 1977 med et merke fra heftet «Ville bær». Norge ga ut frimerke nr. 1.000 i 1986, – det samme gjorde Finland. Det norske merket tilhører miniatyrarket «Norsk Arbeidsliv II» som kom til frimerkeutstillingen OSLO 86. Det finske merket med nr. 1.000 finnes i det andre miniatyrarket til FINLANDIA 88.

Sverige er det landet i Norden som har gitt ut flest frimerker totalt. Før sommeren 1991 var man kommet opp i hele 1.609 frimerker og 70 rabattfrimerker. Island hadde på samme tid gitt ut 741 frimerker.

(TROMSØ)

nft

Vi sakser

Kinesiske løver uten pålydende

Nå er også Kina kommet med i det gode selskap som utgir «verdiløse» frimerker, d.v.s. frimerker uten pålydende. De kom den 20. juli i år i to versjoner, beregnet for henholdsvis A- og B-post. Hvilket av merkene som er beregnet for hva, er jeg avskåret fra å fortelle. Det står i teksten på merkene – på kinesisk. Det ene merket har grønn bakgrunn, det andre lilla. De to merkene er, som de tilsvarende amerikanske, bare beregnet til bruk innenfor landets grenser. Her skjeller man mellom utbringning 1): Snarest, eller 2): Prompte. Kategori 1. synes å være den mest alminnelige ettersom opplagstallet på merket er 20 millioner, mens opplagstallet på den andre verdien er åtte millioner. Motivet til de to merkene er de kjente uhyrene som vender seg mnot hverandre, betegnet som løver. Disse stammer fra Ch'ing-dynastiet (1644-1911) og er fremstilt i Cloisonne-

emalje. De er 41 cm høye og representerer en hann- og en hun-løve. De hører med til det tradisjonelle kinesiske innboet og verner mot onde ånder. Hannen har en kule under den ene foten, mens løvinnen har en liggende unge under sitt venstre forben.

(Ib Eichner-Larsen i Berlingske Tidende)

□ Om det er hann- eller hun-løven som er hurtigst rent postalt, må man kunne kinesisk for å finne ut av.

FINLAND-auksjon

15.2.1992

i Helsingfors

Mange interessante objekter

Katalog NOK 15,-

Pg. Oslo 1 98 94 74

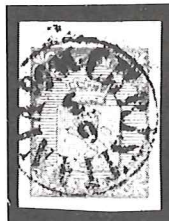
KARELIA STAMPS

SF-81720 LIEKSA

Finland

Benytt NFT's annonsører

VERDENS FRIMERKER & POSTHISTORIE

Schiff Auctions

«Spesielt for spesialister»

EN INVITASJON TIL FORTROLIGHET
Single merker, brev eller samlinger for offentlig auksjon eller Private Treaty salg.

VI KJØPER OGSÅ KONTANT!

Kontakt oss først med beskrivelse av
Deres materiale. Legg ved Deres
adresse og tlf.nr.

HVA ER EN SCHIFF
«SPEIELT FOR
SPECIALISTER»-AUKSJON?
Det er en auksjon med tanke
på Dem, enten De er kjøper
eller selger av U.S. eller hele
verdens frimerker og brev.

AUKSJONSDATOER

Hvis De ikke mottar våre
kataloger, går De glipp av noe!
Send 130 kr. i sedler for ett års
abonnement på kataloger og re-
sultatlister, eller send 15 kr. for
vår neste auksjonskatalog og
resultatliste.

Auction No. 216
Jan 30 - Feb 1, 1992
New York City

Auction No. 217
March, 1992

Consignments Now
Being Accepted

Jacques C. Schiff, Jr., Inc.

195 Main Street
Ridgefield Park, NJ 07660 USA

Telephone (from Norway): 0951-201- 641-5566
Licensed & Bonded Auctioneers Established 1947
Fax: 0951-201-641-5705

Utstillingskalender ajourført pr. 1.1. 1992

Utstillingens navn	Sted	År	Dato	Kommisjonær
Internasjonale utstillinger				
CANADA 92 (U)	Kanada, Montreal	1992	21.–29.3.	Per M. Kindem
GENOVA 92 (Motiv)	Italia, Genova	1992	18.–27.9.	Eivind Evensen
GRANADA 92	Spania, Madrid	1992	24.4.–3.5.	Efren Rebolledo
OLYMPHILEX 92	Spania, Barcelona	1992	August	NF's sekretariat
URUGUAY 92	Uruguay, Montevideo	1992	12.–21.10.	A. Thune-Larsen
BANGKOK 93	Thailand, Bangkok	1993	1.–10.10.	Ingolf Kapelrud
BRASILIANA 93	Brasil, Rio de Janeiro	1993	30.7.–8.8.	NF's sekretariat
ISTANBUL 93	Tyrkia, Istanbul	1993		A. Thune-Larsen
POLSKA 93	Polen, Poznan	1993	7.–16.5.	Eivind Evensen
BULGARIA 94 (U)	Bulgaria	1994	Oktober	Gunnar Loshamn
EXPO 94	Ungarn, Budapest	1994		
KOREA 94	Korea	1994		
FINLANDIA 95	Finland	1995		
SINGAPORE 95	Malaysia, Singapore	1995	August	
CANADA 96	Kanada, Toronto	1996		
GREECE 96	Hellas, Athen	1996		
NORWEX 97	Norge, Oslo	1997	11.–20.4.	
PACIFIC 97	USA, San Francisco	1997	29.5.–8.6.	
NORDISKE utstillinger				
NORDIA 92	Norge, Kr.sand S.	1992	8.–11.10	Paul H. Jensen
NORDJUNEX 92 (U)	Sverige, Malmö	1992	14.–16.8.	Gunnar Loshamn
NORDIA 93	Finland, Helsingfors	1993	6.–9.5.	A. Thune-Larsen
NORDJUNEX 93 (U)	Danmark, København	1993	27.–29.3.	Per M. Kindem
NORDIA 94	Danmark, Århus	1994		
NORDJUNEX 94 (U)	Island, Reykjavik	1994		
NORDIA 95	Sverige	1995		
NORDJUNEX 95	Norge, Trondheim	1995		
NORDIA 96	Island	1996		
NORDIA 97	Finland	1997		
NORDIA 98	Danmark	1998		
NORDIA 99	Sverige	1999		
NASJONALE utstillinger				
TROMSØ	Tromsø	1993	17.–20.6.	
FILOS 95	Oslo	1995	November	
REGIONALE utstillinger				
LISTER 92	Farsund	1992	3.–5.4.	
HÅLOGALAND 92	Harstad	1992	13.–15.11	
KARMØY 92	Karmøy	1992	13.–15.3.	
MOLDE 92	Molde	1992	20.–22.10.	
MOSSFIL 92 (M) + (R)	Moss	1992	24.–26.4.	
SANDNES 92 (U) + (R)	Sandnes	1992	30.10–1.11	
ØSTLAND 93	Elverum	1993	Høst 1993	
STAVANGER 96	Stavanger	1996	Våren	

BENYTT VÅRE SMÅANNONSER**Use our small advertisements****Benutzen Sie unsere Kleinanzeigen**

Et middel til kontakt med samlere i inn- og utland.

3 linjer (minimum) kr. 30,00 inkl. MOMS for norske annonsører.

For utenlandske annonsører kr. 25,00 netto.

3 lines kr. 25,00 net for foreign advertisers.

Småannonser skal betales forskuddsvis over postgiro 08073597200, Boks 2517, N-7001 Trondheim.*Small ads, must be paid in advance.**Use our postal account 08073597200, Boks 2517, N-7001 Trondheim.**Kleinanzeigen müssen im voraus bezahlt werden. Bitte überweisen sie auf unser Post-scheckkonto 08073597200, Boks 2517, N-7001 Trondheim.***SELGES:****GODE UTVALG** fra Norge, Skandinavia, Europa, hele verden, sendes til gj.syn. Gode rabatter. Alltid fulle hefter. Jan Birger Olsen, Sigurds gt. 2, 3250 LARVIK.**USA-FILATELI.** Godt utvalg **/stpl. Nyhetsabonnement. Hovedkatalog og prisliste fra TBV-Kjøp, Boks 88, 1851 MYSEN.**NORGE-auksjonskatalog.** Valdres FKs andre auksjon går snart av stabelen med spesialavd. 20 mm posthorn, stempler og klassisk. NB! mange GI BUD. Skriv etter gratis katalog. Valdres FK, Pb. 43, 2920 LEIRA I VALDRES.**ER DU INTERESSERT I VARIANTER?** Så bestill variant-katalogen 1945-55. Den er med gode beskrivelser og illustrasjoner. Sett kr. 50,- på pgk. 0803.3765682, Oddvar Edvardsen, Langneset 24D, 8600 MO.**FINLAND KILOVARE,** stora jubileumsfrimärken, även nyaste. 400 g Nkr. 195,-, 900 g 390,- portofritt till norsk pgk. 1 99 54 22. Gratis kilovara-lista med priser i Nkr. K-J. Østerman, Pl. 1, SF-02231 ESPOO.**POSTAL STATIONERY WORLDWIDE:** 1) 30.000 postal cards/envelopes for all motives/themes. 2) Fascinating country collectiones. 3) Want lists service. 4) We also buy, even great collections. Enquiries invited. TERRAPHILA, P.O.Box 65 06 27, D-2000 HAMBURG 65.**SKRIV EFTER** mine gratis fotoplancher med Danmark, Serige, Norge, Island, Vest-Tyskland

m.m. Opp til 80/85% rabatt på katalogprisen og fine salgsbetingelser. Peter Holm, Lodsvænet 1, DK-2791 DRAGØR.

SVERIGE stpl. og div. **/**. Prisliste sendes gratis. Leif Holmgren, Svangatan 11, S-80346 GÄVLE.**BRD/BERLIN** postfr. samling 1975-91 selges pålydende. Kjell Moxness, Postboks 49, 7075 TILLER.**FN postfr.,** eldre og nyere. Alt kan skaffes, også nyhetsabo. Tom Kallevig, Munthesgt. 27, 0260 OSLO.**SELGER DIV.** FDC, postfr. hels. mm. fra FN, Sverige, Færøyane og Island. Gratis prisliste. Ingmar Hindenes, Slettestølv. 43, 5088 MJØLKERÅEN.**HÅNDBOK OVER NORSKE FILATELISTIKA** 1969 m/nummerert nytrykk av 6 stk. eldre merker, over 300 sider i lux-innbinding selges høystbydende. H. W. Hongbarstad, Hellerviksgt. 10Aa, 8600 MO. Tlf. 087-52 361.**NORSKE MERKER** **/° selges gjennom tilbuds-lister/miniauksjoner. Lave priser. Kjetil Totland, Våkleivbakken 102, 5062 BØNES.**SPORT** på frimerker. Stor tilbudsliste over sportsmerker: OL, VM i fotball m.v. sendes gratis. Folo Frimerkehandel, Sætreskogvn. 19b, 1415 OPPEGÅRD.**BDR, BERLIN, DEUTSCHE REICH** m.m. Ellers gode tilbud Finland, Danmark, Island. Nye områder som Portugal, Spania, Italia og Helles til 30-70% av AFA. Hva med par og hefter/miniatyrark fra Norge/Norden? Obert Naglestad, 2270 FLISA.**MANKOLISTER** bearbejdes på Sverige, Danmark, Grønland, Island, Finland, Færøyene. AFA +50%, returret. Tor Moe, Verket, 3074 SKOGER.**MOTIVMERKER:** Danmark, Egypt, Norge, Polen, Øst-Tyskland. Gratis prislister. INTRA, Postboks 3018 Mariero, 4004 STAVANGER.**TORSET-brev.** Vi har ennå en del brev som var med Ragnar Torsets jordomseiling 1984/86. Brevene er signert av Ragnar Torset og med spesialstempel «Slaget ved Fimreite, Songdal,» ved turens start. Stemplet ved turens slutt «1000- årsminnet for slaget ved Hjørungavåg 1986». Kun 300 nummererte brev, frankert m/NK 940. Prisen er uendret kun kr. 50,- + porto. Hareid og Ulstein FK v/Kjell H. Pedersen, Dimna, 6065 ULSTEINVIK.

PRISLISTE over Norge, Danmark, Island, Grønland, Færøylene, Finland, V.-Tyskland og Berlin sendes på forespørsel. Engers Frimerker, 2824 REDALEN.

FINA BILDMÄRKEN Australien på klipp, 200 g NOK 80,-. Brevklipp Sverige eller Danmark, nyeste 400 g 80,-. Portofritt vid förskott svensk postgiro 13 76 23-5 eller sedlar. Thore Jönsson, Box 95, S-260 70 LJUNGBYHED.

NORGE FDC (Norsk FDC Service) 785-1094: kr. 900,- (HK 21 kr. 2.281). Island FDC 517-724: kr. 1.150,- (AFA 91 kr. 2.891,-. Island 1958-72 **/° kr. 500,- (AFA 91 kr. 1.195). Grønland FDC 98-204 kr. 650,- (AFA kr. 1.570,-). Færøylene FDC 1-196 kr. 1.100,- (AFA 91 kr. 2.309,-). Åland FDC 1-41 kr. 500,- (AFA 91 kr. 1.067,-). Åland FDC 1-18 kr. 200,- (AFA 91 kr. 453,-). Åland FDC 1-6 kr. 40,- (AFA 91 kr. 90,-). FN FDC Flagg kr. 500,- (AFA 91 kr. 1.325,-). Geir John Carlsen, Lærdagsrudvn. 2, 1472 FJELLHAMAR.

NORSKE FRIMERKER. Postverkets originale årssett. Norwex 80 Ill. Etterkrigsserier. Arkvarer. Store prisavslag. Priksks. 1 kompl. årssettserie 1975-1982 kr. 375,-. Skriv etter prisliste til Øyvind Bakke, Postboks 27, 4201 SAUDA. Pgk. 0809 3341849. Tlf. 04-78 27 58.

ISLAND 300 ul. 190,-, DK 600 ul. 100,-, DK 800 ul. 600,-, Finland 500 ul. 175,-, Finland 800 ul. 700,-, Sverige 1200 ul. 345,-, Sverige 1500 ul. 700,-, Skandinavia 1500 ul. 170,-. Bet. forsk. norsk pgk. 1999333. Portofr. Holmqvist, Box 5020, S-25005 HELSINGBORG.

NORGE **/° 1855-1991. Nesten alt til 50-75% rabatt på HK. Returrett. Gratis liste sendes alle interesserte. Arne Myrvang, Hallagerbakken 10A, 1256 OSLO.

nft

UTVALG ØNSKES:

HALDEN FK ønsker spesielt gode utvalg fra Norge samt Norden og Vest-Europa. 10% provisjon til klubben. INGEN RETURPORTO. Bytteleder S. Løkkeberg, Torpedalsvn. 30, 1790 TISTEDAL.

NORDENFJELDSKE FF ønsker utvalg. Ca. 100 deltakere og stor omsetning. Kun bedre utvalg mottas. 10% prov. til klubben. Returporto (rek.) belastes eier. Bytteleder Erling Wang, postboks 690, 7001 TRONDHEIM.

BERGEN FILATELIST-KLUBB ønsker utvalg, Norge, Skandinavia, Canada, etc. 10% prov. Returporto. Bytteleder Olav Håkonsen, Postboks 1591, 5035 SANDVIKEN-BERGEN.

SANDNES FK søker utvalg stpl. Europa, Skandinavia stpl./ustpl. Kort brukt og ubrukt fra Rogaland, også brev. Også tema. 5% klubbprov. + returporto belastes eier. Bytteleder: Charles Alfsnes, Åslandsv. 4332 FIGGJO.

FARSUND FF søker Norden, V.-Europa, Canada, USA, Australia, Sovjet, Eng. kol., samt norske brev/kort stemplet før 1955. 10% prov., returporto. Sirk.tid ca. 4 mnd. Bytteleder: Bjørn M. Vik, Kanesletta 11, 4550 FARSUND.

ØRSTA FK ønsker bedre utvalg Norge, Norden, Tsjekkoslovakia og skip, brev og stempler fra Sunnmøre og Nordfjord. Bytteleder: Thoralf Rye Alsaker, Hennane, 6798 LOTE.

MOLDE FK ønsker utvalg fra Norge, England m/kol. og DDR, stpl. og brev. Returporto og 10% prov. belastes eier. Bytteleder: Postboks 470, 6401 MOLDE.

KRISTIANSUND FK ønsker bedre utvalg Norge, Danmark, Grøn., Åland, Færøylene, Canada, V.-Tyskl., Australia, samt brev, kort og merker stpl. Kr.sund og Nordmøre. Ingen prov., returporto belastes selger. Bytteleder: Jan Rappe, postboks 390, 6501 KRISTIANSUND N.

TØNSBERG FK ønsker utvalg fra Norden, Europa, Oversjø. 10% prov. returporto (rek.) belastes eier. Adr.: Postboks 244, 3101 TØNSBERG.

HAREID OG ULSTEIN FK ønsker utvalg Norge postfr./stpl. i god kvalitet. Også gode stpl. på NK 219 (stavkirke), Danmark stpl. før 1940, Grønland, Færøylene m/varianter, 10% prov., portofri retur ca. 1. mai., fil. frankert. Bytteleder: Sverre Hørungdal, 6063 HJØRUNGAVÅG.

nft

BYTTE M.M.:

INNTIL 250 ULIKE stpl. norske byttes mot samme antall finske. Send merker eller ta kontakt: Fredrik Olausen, Østre Braarudgt. 5A, 3190 HORTEN.

SEND 250 ULIKE norske merker (ikke klipp) og motta 275 ulike svenske i bytte, eller send 450 norske merker og få 500 ulike svenske i bytte. Holmqvist, Box 5020, S-25005 HELSINGBORG.

ØNSKES:

DANMARK ustpl. limløse kjøpes til 40% av pålydende. Peter Holm, Lodsvænget 1, DK-2791 DRAGØR. Tlf. 09545 32 53 92 27.

NORGE nr. 4 blekkannul. på brev og nr. 6 pent stpl. og på brev. Fotostat m/pris sendes: Rolf Horn, Hans Hansensv. 24, 3021 DRAMMEN.

GJENNOHULLINGER Perfins) Norge, Sverige, Finl. søkes. Kjøp, bytte. Alt perfinsrelatert materiale søkes. O. Håkonsen, Boks 1591, 5035 SANDVIKEN-BERGEN. Tlf. priv.: 05-18 05 90.

ØNSKER KONTAKT med personer som samler NK 24, 40, 53 og 54 for sammenligning og

erfaringsutveksling. Har selv et godt Materiale på området. Roar Rosenvold, Saudegt. 12, 3700 SKIEN.

JEG ER INTERESSERT i frimerker, brev, kort, stempler osv. vedr. det norske kongehus fra 1905. Beskrivelse, tilbud av objekt ønskes. Olav Idsø, Røsvikdalen 61, 5100 ISDALSTØ.

TYSKLAND masseware fra tiden 1945-60 søkes. Løse eller på klipp, også utplukket kilovare og brev. Kjøp eller bytte. R. Stangenes, Røisli, 2966 SLIDRE. Tlf. 063-43 495.

STEMPLEDE norske tjeneste-, helsaker ønskes kjøpt. Sture Nilsson, Tord Pedersensgt. 60, 3014 DRAMMEN.

SVENSKA FLUORESCENS-RARITETER

Av vardera dessa har av misstag på en fluorpappersrulle tryckts ca 400.000 frimärken.

Facit Nr	Michel Nr	Valör	Facit värde SEK/ST ***	Vårt erbjud. SEK/ST ***	Facit värde SEK/ST o	Vårt erbjud. SEK/ST o
300v	338y	1:40	1.200:-	675:-	75:-	35:-
528v ²	48lyDD	10:-	1.000:-	750:-	900:-	600:-
397v	497Ay	0:15	2.000:-	1.250:-	1.500:-	1.250:-
317v	527y	3:-	750:-	550:-	350:-	250:-
563v	533y	0:20	325:-	120:-	250:-	140:-
579v	552y	3:50	950:-	390:-	125:-	55:-
973v	956y	0:30	25:-	15:-	25:-	20:-
981v	964y	0:85	20:-	15:-	20:-	18:-

De dyrare fluormärkena förses på begäran med vår blyertssigtering!

Specialerbjudande över 500 kronor = Nkr. eller 10% över SEK 2.000:-. Portofritt vid förskottslikvid till vårt postgiro. Returrätt inom 30 dagar.

Medlem Sveriges Frimärkshandlarförning. Vår rikt illustrerade engrosprislita över alla skandinaviska frimärken kostar SEK 50:-.

Gratis vid order över SEK 300:-. Däri offeras även all de andra av Postens Filateli ej levererade Svenska, Finska och Norska Frimärken! Exempelvis: Fälpst, Svarslösen, Frankeringsetiketter, Lotterimärken. Nu också: Expressens och Afton-Bladets egna godkända frimärken! Pris vardera SEK 100:-** eller på brev SEK 175:-.

SVERIGE komplett* 1945—1987 i kompletta årgångar SEK 6.400:-.

Dito inklusive alla i x og y papper SEK 9.400:-. I prislistan även separata årgångar till absolut lägsta priser!

FINLAND kompl.** 1945—1988 SEK 3.950:-.

ÅLAND kompl.** 1984—90 (43) SEK 325:-.

FÄRÖARNA kompl.** 1975—88 (168) SEK 725:-! ISLAND kompl.** 1960—86 SEK 1.100:-.

GRÖNLAND kompl.** (utom 8-25) 1938—86 SEK 1.700:-.

Rolf Gummesson AB, Kungsgatan 55, 111 22 Stockholm,
tel. +46 8 23 88 70. Postgiro Stockholm 590 44-8 eller Oslo 1991 926.

**ALSTAHAUG OG OMEGN
FILATELISTKLUBB,**

Postboks 38, 8801 Sandnessjøen.

ALTA FRIMERKEKLUBB,

Postboks 1255, 9501 Alta.

ARENDAL FILATELISTKLUBB,

Postboks 154, 4801 Arendal.

ASKER FILATELISTKLUBB av 1976,Kont. Ole Gulliksen,
Fredbos vei 57, 1370 Asker.**ASKER OG BÆRUM FRIMERKEKLUBB,**

Postboks 536, 1301 Sandvika.

AURSKOG-HØLAND FRIMERKEKLUBB,

v/Per Graff, 1930 Aurskog.

BARDUFOS FILATELISTKLUBB,

Boks 7, 9201 Bardufoss.

BERGENS FILATELIST-KLUB,

Boks 846, 5000 Bergen.

BODØ FILATELISTKLUBB,

Postboks 469, 8001 Bodø.

BRYNE FRIMERKEKLUBB,

Boks 300, 4341 Bryne.

DRAMMENS FILATELISTKLUB,

Boks 2335 Strømsø, 3003 Drammen.

EGERSUND FILATELISTKLUBB

Postboks 103, 4371 Egersund.

EID FRIMERKEKLUBB,v/Thoralf Rye Alsaker,
Hennane, 6798 Lote.**ELVERUM MYNT- OG****FRIMERKEKLUBB,**

Postboks 253, 2401 Elverum.

FARSUND FILATELIST-FORENING,

Boks 146, 4551 Farsund.

FAUSKE FILATELISTKLUBB,

Møllvn. 24A, 8200 Fauske.

4-SKILLING BLÅ, v/Otto Fotland,

Stasjonsgt. 20B, 3048 Drammen.

FLEKKEFJORD FILATELISTKLUBB,

Postboks 97, 4401 Flekkefjord.

FLORØ FRIMERKEKLUBB,

v/Steinar Ytreland, Friheten, 6900 Florø.

FREDRIKSTAD FILATELISTKLUBB,

Postboks 305, 1601 Fredrikstad.

FRIMERKE-RINGEN POSTHORN,

Postboks 516 Sentrum, Oslo 1.

FØRDE FRIMERKEKLUBB,

Boks 422, 6801 Førde.

GJØVIK FILATELISTKLUBB

Box 212, 2801 Gjøvik.

GRAVEN FRIMERKE OG MYNTKLUBB,

5736 Granvin.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB,

Boks 3, 4891 Grimstad.

HADELAND FRIMERKEKLUBB,

Boks 150, 2760 Brandbu.

HALDEN FILATELISTKLUBB,

Boks 2028, Glenne, 1751 Halden.

HALLINGSKARVET FRIMERKEKLUBB,

v/Bjørn Skaret, 3580 Geilo.

HAMAR FILATELISTKLUBB,

Boks 486, 2301 Hamar.

HAMMERFEST FILATELISTKLUBB,

Postboks 1156, 9601 Hammerfest.

HAREID OG ULSTEIN FRIMERKEKLUBB,

v/Tor Flatin, 6065 Ulsteinvik.

HAUGESUND FILATELISTKLUBB,

Boks 525, 5501 Haugesund.

HØNEFOSS FILATELISTKLUBB,

Postboks 1225, Flattum, 3501 Hønefoss.

HÅLOGALAND FILATELISTKLUBB,

Boks 485, 9401 Harstad.

JARLSBERG FILATELISTKLUBB,

Postboks 66, 3136 Melsomvik.

JESSHEIM FRIMERKEKLUBB,

Boks 120, 2051 Jessheim.

KARMØY FRIMERKEKLUBB,

Postboks 14, 4262 Avaldsnes.

KONGSBERG FILATELISTKLUBB,

Postboks 243, 3601 Kongsberg.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB,

Boks 301, 4601 Kristiansand.

KRISTIANSUND FILATELISTKLUBB,

Boks 390, 6500 Kristiansund N.

KVINESDAL FILATELISTKLUBB,

Boks 267, 4480 Kvinesdal.

KVÆFJORD FILATELISTKLUBB,

Boks 163, 9410 Borkenes.

LILLEHAMMER FILATELISTKLUBB,

Boks 32, 2601 Lillehammer.

LOFOTEN FILATELISTFORENING,

Postboks 300, 8370 Leknes.

LUND FILATELISTKLUBB,

4460 Moi.

MANDAL FILATELISTKLUBB,

4500 Mandal.

MOLDE FILATELISTKLUBB,

Postboks 470, 6401 Molde.

MOSS FILATELISTKLUBB,

Postboks 418, 1501 Moss.

NANNESTAD FRIMERKEKLUBB,

Postboks 60, 2030 Nannestad.

NAMSOS FRIMERKEKLUBB,

Boks 20, 7801 Namsos.

NARVIK FILATELISTKLUBB,

Bjørnfjellgt. 11, 8500 Narvik.

NESODDEN FRIMERKEKLUBB,

Boks 147, 1450 Nesoddtangen.

NITTEDAL-HAKADAL FRIMERKEKLUBB

Postboks 20, 1482 Nittedal.

NORDENFJELDSKE**FILATELISTFORENING**

Boks 690, 7001 Trondheim.

NORDRE VESTFOLD FILATELISTKLUBB,

Postboks 56, 3081 Holmestrand.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB,

Postboks 20, 3671 Notodden.

ODDA MYNT & FRIMERKEKLUBB,

Boks 211, 5751 Odda.

OPPDAL FRIMERKEKLUBB,

Boks 75, 7341 Oppdal.

OS FRIMERKEKLUBB,

Postboks 107, 5201 Os.

OSLO FILATELISTKLUBB,

Boks 298, Sentrum 0103, Oslo 1.

POLARSIRKELEN FRIMERKEKLUBB,

Boks 169, 8601 Mo i Rana.

RANDSFJORD FRIMERKEKLUBB,

Postboks 155, 3520 Jevnaker.

RAUFOSS FRIMERKEKLUBB

Postboks 11, 2831 Raufoss.

RINGEBU FILATELISTKLUBB,

2630 Ringebu.

SANDEFJORD FILATELISTKLUBB,

Postboks 272, 3201 Sandefjord.

SANDNES FILATELISTKLUBB,

Boks 406, 4301 Sandnes.

SARPSBORG FILATELISTKLUBB,

Eilertsensv. 6, 1700 Hafslandsøy.

SENTRUM FILATELISTKLUBB,

Boks 614, Sentrum, Oslo 1.

SKEDSMO FRIMERKEKLUBB,

Postboks 31, 2001 Lillestrøm.

SKIEN FILATELISTKLUBB,

Boks 211, 3701 Skien.

SOGNDAL FRIMERKEKLUBB,

Boks 195, 5801 Sogndal.

STAFFJORD FILATELISTKLUBB,

Stafjord «A», 5069 Bergen Lufthavn.

STAVANGER FILATELIST-KLUB,

Postboks 604, 4001 Stavanger.

STEINKJER FRIMERKEKLUBB,

Boks 1056, 7701 Steinkjer.

STJØRDAL FRIMERKEKLUBB,v/Sæde Rotås, Mathias Lundsgt. 26,
7500 Stjørdal.**STORD FRIMERKEKLUBB,**

Boks 176, 5400 Stord.

STRILETAGGEN-**NORDHORDLAND FILATELISTKLUBB,**

Postboks 38, 5100 Isdalstø.

SØR-VARANGER FILATELISTKLUBB,

Postboks 171, 9901 Kirkenes.

TJØME FILATELISTKLUBB,

Postboks 34, 3145 Tjøme.

TROMS FILATELISTKLUBB,

Boks 1044, 9001 Tromsø.

VADSØ FILATELISTKLUBB,

Postboks 35, 9801 Vadsø.

VARDØ FRIMERKEKLUBB,

Nordre Langgt. 10, 9950 Vardø.

VEFSN FILATELISTKLUBB,

Postboks 10, 8662 Halsøy.

VESTERÅLEN FILATELISTKLUBB,

Boks 162, 8430 Myre.

VOSS FRIMERKE- & MYNTKLUBB,

Boks 390, 5701 Voss.

VÅGÅ FILATELISTKLUBB,

2680 Vågåmo.

ØRSTA FILATELISTKLUBB,

Postboks 335, 6151 Ørsta.

ÅLESUND FILATELISTKLUBB,

Postboks 612, 6001 Ålesund.

ÅNDALSNES FRIMERKEKLUBB,

Boks 62, 6301 Åndalsnes.

ÅS FILATELISTKLUBB,

Postboks 242, 1430 Ås.

Tilsluttede klubber:

GRÅNSFØRENINGEN, v/Bengt Johnsen,
Bergsv. 4, S-45700 Tanumshede.**LANDSFØRENINGEN FOR NORSKE****MOTIVSAMLERE,**

Postboks 49, 5032 Minde.

NORSK FILATELISTFORBUNDS UNGDOM,

Postboks 875, Sentrum 0104, Oslo 1.

NORSK POSTHISTORISK SELSKAP,v/Arne Thune-Larsen,
Holmenkollv. 46A, 0385 Oslo 3.**SCA JA CO,** v/Leif Gustafsson,

Lipkes gade 28,3, DK-2100 København Ø.

NORSK FRIMERKELITTERATUR

Følgende publikasjoner finnes på lager hos Norsk Filatelistforbunds hovedforlegger:

«Norske Filatelistika»	kr. 350,00
Bjørn E. Bunæs: «Fortegnelse over posthornstempler med kronet posthorn»	kr. 60,00
Erling Stark: «Norsk Luftpost 1911—1977»	kr. 60,00
John Fredriksen m.fl.: «Norske maskinstempler 1903—1978»	kr. 60,00
«Filatelistisk Årbok 1983, 1984 og 1985» pr. bind	kr. 50,00
«Filatelistisk Årbok 1986»	kr. 60,00
«Filatelistisk Årbok 1987»	kr. 60,00
«Filatelistisk Årbok 1988»	kr. 60,00
«Filatelistisk Årbok 1989»	kr. 60,00
«Filatelistisk Årbok 1990»	kr. 60,00
«Filatelistisk Årbok 1991»	kr. 60,00
Tore Gjelsvik: «Skip og post i Hamburggruten»	kr. 60,00
T. Soot-Ryen: «Norges sportel-, stempel- og justermerker»	kr. 60,00
T. Soot-Ryen: «Norges Helpost 1872—1980» + tillegg	kr. 65,00
«Norges Frimerker i farger 88/89»	kr. 60,00
Norgeskatalogen 1992	kr. 220,00
Odd Harald Johannessen: «Norske Særstempler»	kr. 90,00
Tor Østlund: «Posten på Ringerike»	kr. 90,00
Kjell Mathiesen/E. C. Hannevig: «Håndskrevne stedsnavn på norske brev»	kr. 90,00
Eivind Evensen: «Motivsamleren»	kr. 125,00
Bjørn E. Bunæs og Anders Langangen:	
«Håndbok over norske 4-ringsnummerstempler»	kr. 250,00
Harry Snarvold: «Posthornutgavene 1879—1883»	kr. 65,00
Karl U. Sanne: «Norsk Eksilpost 1940-45»	kr. 75,00

Disse kan bestilles gjennom frimerkehandlerne og bokhandlerne eller direkte fra forlaget

WENNERGREN-CAPPELEN A/S

Postboks 738 Sentrum, 0105 OSLO 1

Porto kommer i tillegg. Bøkene kan bestilles mot forutbetaling (portotillegg kr. 10,- pr. eksemplar) eller pr. etterkrav. Postgiro: 5100201. Tlf. 02-42 86 10.

NORSK FILATELISTFORBUND

Sekretariatet: Dronningensgate 15, værelse 340, Oslo 1.
Kontortid: Mandag—fredag 9—15. Tlf.: (02) 41 61 40.
Sekretær: Bodil Hillesøy. Postboks 875, Sentrum, 0104 Oslo 1.

FORBUNDSSTYRET

President: Ingolf Kapelrud, Sjøråkn. 1, 4070 Randaberg.
Visepresident: Erling Aune, Granlia 28B, 5080 Eidsvåg i Åsane. Styremedlemmer: Sven Andersen, Langåsvn. 9, 0880 Oslo 8, Odd Harald Johannessen, Overlege Meyers v. 1, 9000 Tromsø, Helge Kringtrø, Saupstadringen 17A, 7078 Saupstad, Ivar Sundsbø, Jomfrustien 12C, 1179 Oslo 11, Egil Thomassen, Roterudvn. 2, 2600 Lillehammer.

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktør:

ERLING SJONG, Boks 2177, 7001 Trondheim.
Tlf. 07/92 01 37.

Annonsepriser for 1992 norske annonsører:

2. omslagsside	kr. 2800,00 + mva
3. omslagsside	kr. 2800,00 + mva
4. omslagsside	kr. 3150,00 + mva
1/1 side	kr. 2500,00 + mva
1/2 side	kr. 1500,00 + mva
1/4 side	kr. 1000,00 + mva
1/8 side	kr. 800,00 + mva

Annonseansvarlig:

RAGNAR STRØM, Boks 2517, N-7001 Trondheim.

Tlf. 07/51 51 55 (Kontor), 07/93 99 30 (Privat).

Postgiro nr. 0807 359 7200. Kontortid 10—14.

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmene i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement direkte i Norge og

Norden forøvrig 1992

Annual Subscription to Europe

Subscription outside of Europe by air mail: ...

Løssalgsspris kr. 17,50.

Småannonser (trelinjers) kr. 25,00 + moms.

Opplag 6800 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ti nummer i året. I månedene mai/juni og juli/august blir det sendt ut dobbeltnummer.

Bestillinger på tidsskrift, særtrykk, enkelte numre samt korrespondanse angående annonser, sendes annonseansvarlige Ragnar Strøm.

Advertising rates for 1992 foreign advertisers:

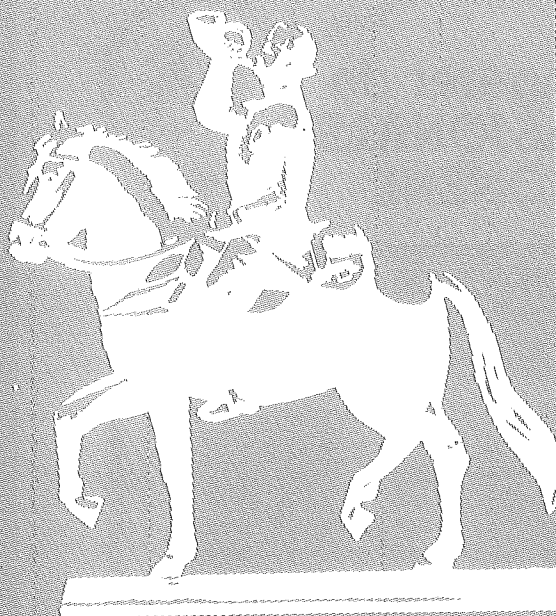
kr. 2800,00 net
kr. 2800,00 net
kr. 3150,00 net
kr. 2500,00 net
kr. 1500,00 net
kr. 1000,00 net
kr. 800,00 net

Anzeigenpreise für 1992 die Ausländischer:

kr. 2800,00 net
kr. 2800,00 net
kr. 3150,00 net
kr. 2500,00 net
kr. 1500,00 net
kr. 1000,00 net
kr. 800,00 net

TRYKK: ADRESSEAVISEN OFFSET, TRONDHEIM

ISSN 0332-8848 Innleveringssted: 7000 Trondheim

Ta en tur gjennom Postens historie!

POSTMUSEET viser postens historie i Norge illustrert ved gjenstander, dokumenter og bilder. Det er i første rekke et spesialmuseum for post og filateli, men Postverket er så nær knyttet til utviklingen av landets kommunikasjoner og næringsliv, at museet har noe av interesse for de fleste.

POSTMUSEET har uten sammenlikning landets største og mest verdifulle frimerkesamling. Den som er interessert i frimerker, kan lære mye ved å tilbringe noen timer i museet.

Vel møtt i POSTMUSEET som ligger i 1. etasje i Tollbugata 17 i Oslo, inngang på hjørnet mot Kirkegata.

Åpningstider:
Mandag – fredag 10.00 – 15.00.

GRATIS ADGANG

postmuseet

XX 0023760 A131
MATHIESEN ERIK ADVOKAT 02
HUITFELDTSGT 17 IV
0253 OSLO 2

Adresseforandringer
innmeldes for
direkteabbonnenter til:

NFT,
Boks 2517,
7001 Trondheim.

For klubbmedlemmer
til vedk. klubb.

Vi arrangerer de INTERNASJONALE AUKSJONENE

Solgt for SEK. 2.185.000 på høstauksjonen 1990. Rekord for ett norsk auksjons-objekt.

Vi søker nye objekter!

Har De noe passende materiale De ønsker å selge, så kontakt oss idag og la oss innlede et for begge parter lønnsomt samarbeide. I Norge kontakter De enkeltst vår samarbeidspartner Finn Aune.

POSTILJONEN A/S

Postboks 1909 Viken, 0124 OSLO

Besøksadresse:

Finn Aune Frimerkehandel

Tordenskioldsgate 12 (Inngang Rosenkrantzgate), Oslo

Telefon 02-42 78 74 - Fax 02-33 58 48

Hovedkontor: Box 4118, S-203 12 Malmö, Sverige
Tel 09546-40-722 90, Fax 09546-40 72299

Vi arrangerer Norges største auksjon

